

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Quart període

Sèrie C - Número 236
9 de febrer de 2012

Comissió de Justícia

Presidència de l'H. Sr. Salvador Milà i Solsona

Sessió núm. 19

SUMARI

Propostes de compareixença

acumulades relatives al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques, i a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-00984/09 a 352-00986/09, 352-00990/09 a 352-00992/09, 352-00996/09, 352-00997/09, 352-00999/09, 352-01001/09, 352-01003/09, 352-01005/09, 352-01006/09, 352-01009/09, 352-01010/09, 352-01013/09 a 352-01017/09, 352-01021/09 a 352-01024/09, 352-01028/09 a 352-01030/09, 352-01034/09 a 352-01037/09, 352-01041/09 a 352-01043/09, 352-01045/09, 352-01046/09, 352-01048/09 a 352-01050/09, 352-01053/09 a 352-01056/09, 352-01059/09 i 352-01062/09 a 352-01064/09) p. 8

Propostes de compareixença

acumulades del president de l'Obra Social «la Caixa» (tram. 352-00987/09 i 352-00993/09) p. 8

Propostes de compareixença

acumulades del president de la fundació Sant Pau (tram. 352-00988/09 i 352-00994/09) p. 8

Propostes de compareixença

del subdirector general de Promoció d'Indústries Culturals i de Fundacions i Mecenatge del Ministeri de Cultura (tram. 352-00989/09 i 352-00995/09) (retirades) p. 8

Propostes de compareixença

acumulades d'una representació de la Confederació d'Associacions de Veïns de Catalunya (tram. 352-01007/09, 352-01018/09 i 352-01031/09) p. 8

Propostes de compareixença

acumulades d'una representació de la Federació Catalana d'Escolisme i Guiatge (tram. 352-01008/09, 352-01019/09 i 352-01032/09) p. 9

Propostes de compareixença

acumulades d'una representació de la Federació d'Ateneus de Catalunya (tram. 352-01011/09, 352-01026/09 i 352-01039/09) p. 9

Propostes de compareixença

acumulades d'una representació de Justícia i Pau (tram. 352-01012/09, 352-01027/09 i 352-01040/09) p. 9

Propostes de compareixença

acumulades d'una representació de l'Associació Catalana de Juristes Demòcrates (tram. 352-01020/09 i 352-01033/09) p. 9

→

Propostes de compareixença

acumulades d'Enrique Alcántara, advocat de l'Estat (tram. 352-01044/09 i 352-01060/09) p. 9

Propostes de compareixença

acumulades d'una representació de la Federació d'Associacions de Veïns d'Habitatge Social de Catalunya (tram. 352-01025/09 i 352-01038/09) p. 9

Proposta de compareixença

del president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya amb relació al Projecte de Llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01047/09) (retirada) p. 9

Propostes de compareixença

acumulades de Maria Elena Lauroba Lacasa, exdirectora general de Dret i d'Entitats Jurídiques (tram. 352-01004/09, 352-01051/09 i 352-01057/09) p. 9

Propostes de compareixença

acumulades de Jordi Gusi, professional de la gestió de fundacions, (tram. 352-01052/09 i 352-01058/09) p. 10

Proposta de compareixença

de Carmen Parra, directora de la Càtedra d'Economia Solidària de la Universitat Abat Oliba, amb relació a la Proposició de Llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-00998/09) p. 10

Proposta de compareixença

d'una representació del Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01000/09) p. 10

Propostes de compareixença

de Joan Josep López Burniol i José Alberto Marín Sánchez, notaris, amb relació a la Proposició de Llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01002/09 i 352-01061/09) (retirades) p. 10

Controls

del principi de subsidiarietat acumulats relatius a tres propostes del Parlament Europeu i del Consell (elaboració dels dictàmens) (tram. 295-00142/09, 295-00143/09 i 295-00155/09) p. 10

Sessió informativa

amb el president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya per a presentar la memòria del tribunal corresponent al 2010 (tram. 359-00016/09) p. 13

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Mallol Traductors Associats · Imprès al Parlament
ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 19

La sessió s'obre a un quart de cinc de la tarda i tres minuts. Presideix Salvador Milà i Solsona, acompanyat de la vicepresidenta, Manuela de Madre Ortega, i del secretari, Joan Güell i Serra. Assisteix la Mesa el lletrat Pere Sol i Ordis.

Hi són presents els diputats Elisabeth Abad i Giralt, David Bonvehí i Torras, Salvador Bordes i Balcells, Gerard M. Figueras i Albà, Lluís Guinó i Subirós, Annabel Marcos i Vilar i Elena Ribera i Garijo, pel G. P. de Convergència i Unió; Laia Bonet Rull, Mònica Lafuente de la Torre i Agnès Pardell Veà, pel G. P. Socialista; Pere Calbó i Roca i María José Garcia Cuevas, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Pere Aragonès i Garcia i Sergi de los Ríos i Martínez, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i Carmen de Rivera i Pla, pel S. P. Ciutadans.

Assisteix a aquesta sessió el president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, M. Ángel Gimeno Jubero.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Proposta de compareixença del degà del Col·legi d'Advocats de Barcelona amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-00990/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.
2. Proposta de compareixença del degà del Col·legi de Notaris de Catalunya amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-00991/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.
3. Proposta de compareixença del president de la Coordinadora Catalana de Fundacions amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-00992/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.
4. Proposta de compareixença del president de l'Obra Social «la Caixa» amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-00993/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.
5. Proposta de compareixença del president de la fundació Sant Pau amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-00994/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.
6. Proposta de compareixença del subdirector general de Promoció d'Indústries Culturals i de Fundacions i Mecanatge del Ministeri de Cultura amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-00995/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.
7. Proposta de compareixença d'una representació de la Federació ECOM amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01006/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.
8. Proposta de compareixença d'una representació de la Confederació d'Associacions de Veïns de Catalunya amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01007/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.
9. Proposta de compareixença d'una representació de la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01008/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.
10. Proposta de compareixença d'una representació de la Coordinadora Catalana de Fundacions amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01009/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.
11. Proposta de compareixença d'una representació de la Fundació Jaume Bofill amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01010/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.
12. Proposta de compareixença d'una representació de la Federació d'Ateneus de Catalunya amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01011/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.
13. Proposta de compareixença d'una representació de Justícia i Pau amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01012/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.
14. Proposta de compareixença d'una representació del Col·legi de Notaris de Catalunya amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01013/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.
15. Proposta de compareixença d'una representació del Consell del Col·legi d'Advocats de Catalunya amb relació

al Projecte de Llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01014/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.

16. Proposta de compareixença d'una representació de la Fundació Ferrer i Guàrdia amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01015/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.

17. Proposta de compareixença del director de l'Oficina Antifrau de Catalunya amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01029/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de compareixença.

18. Proposta de compareixença d'una representació de la Federació ECOM amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01030/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de compareixença.

19. Proposta de compareixença d'una representació de la Confederació d'Associacions de Veïns de Catalunya amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01031/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de compareixença.

20. Proposta de compareixença d'una representació de la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01032/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de compareixença.

21. Proposta de compareixença d'una representació de l'Associació Catalana de Juristes Demòcrates amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01033/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de compareixença.

22. Proposta de compareixença d'una representació del Col·legi d'Advocats de Barcelona amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01034/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de compareixença.

23. Proposta de compareixença d'una representació del Consell de Col·legis d'Advocats de Catalunya amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, rela-

tiu a les persones jurídiques (tram. 352-01035/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de compareixença.

24. Proposta de compareixença d'una representació de la Coordinadora Catalana de Fundacions amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01036/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de compareixença.

25. Proposta de compareixença d'una representació de la Fundació Jaume Bofill amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01037/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de compareixença.

26. Proposta de compareixença d'una representació de la Federació d'Associacions de Veïns d'Habitatge Social de Catalunya amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01038/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de compareixença.

27. Proposta de compareixença d'una representació de la Federació d'Ateneus de Catalunya amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01039/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de compareixença.

28. Proposta de compareixença d'una representació de Justícia i Pau amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01040/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de compareixença.

29. Proposta de compareixença d'una representació del Col·legi de Notaris de Catalunya amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01041/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de compareixença.

30. Proposta de compareixença de Joan Carles Ollé, degà president del Col·legi de Notaris de Catalunya, amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01042/09). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació de la proposta de compareixença.

31. Proposta de compareixença d'Antoni Sansalvadó, president de la Coordinadora Catalana de Fundacions, amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de

Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01043/09). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació de la proposta de compareixença.

32. Proposta de compareixença d'Enrique Alcántara, advocat de l'Estat, amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01044/09). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació de la proposta de compareixença.

33. Proposta de compareixença d'una representació del Consell de Col·legis d'Advocats de Catalunya amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01045/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la proposta de compareixença.

34. Proposta de compareixença d'una representació del Consell de Col·legis de Procuradors dels Tribunals de Catalunya amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01046/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la proposta de compareixença.

35. Proposta de compareixença del president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01047/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la proposta de compareixença.

36. Proposta de compareixença d'una representació del Col·legi d'Advocats de Barcelona amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01048/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.

37. Proposta de compareixença d'una representació del Consell de Col·legis d'Advocats de Catalunya amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01049/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.

38. Proposta de compareixença d'una representació de la Coordinadora Catalana de Fundacions amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01050/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.

39. Proposta de compareixença de Maria Elena Lauroba Lacasa, exdirectora general de Dret i d'Entitats Jurídiques, amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01051/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.

40. Proposta de compareixença de Jordi Gusi, professional de la gestió de fundacions, amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01052/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.

41. Proposta de compareixença de Marc-Roger Lloveras, professor de dret civil de la Universitat Pompeu Fabra, amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01053/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.

42. Proposta de compareixença del degà del Col·legi d'Advocats de Barcelona amb relació a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-00984/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.

43. Proposta de compareixença del degà del Col·legi de Notaris de Catalunya amb relació a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-00985/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.

44. Proposta de compareixença del president de la Coordinadora Catalana de Fundacions amb relació a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-00986/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.

45. Proposta de compareixença del president de l'Obra Social «la Caixa» amb relació a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-00987/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.

46. Proposta de compareixença del president de la fundació Sant Pau amb relació a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-00988/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.

47. Proposta de compareixença del subdirector general de Promoció d'Indústries Culturals i de Fundacions i Mecenatge del Ministeri de Cultura amb relació a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-00989/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.

48. Proposta de compareixença de Joan Carles Ollé, degà president del Col·legi de Notaris de Catalunya, amb relació a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-00996/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.

49. Proposta de compareixença de Marc-Roger Lloveras, professor de l'Àrea de Dret Civil de la Universitat Pompeu

Fabra, amb relació a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-00997/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.

50. Proposta de compareixença de Carmen Parra, directora de la Càtedra d'Economia Solidària de la Universitat Abat Oliba, amb relació a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-00998/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.

51. Proposta de compareixença de Josep M. Ramírez, director de la fundació Institut Guttmann, amb relació a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-00999/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.

52. Proposta de compareixença d'una representació del Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya amb relació a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01000/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.

53. Proposta de compareixença del president del patronat de la fundació Intermón Oxfam amb relació a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01001/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.

54. Proposta de compareixença de Joan Josep López Burniol, notari, amb relació a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01002/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.

55. Proposta de compareixença d'Alba Molas, gerent de la Coordinadora Catalana de Fundacions, amb relació a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01003/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.

56. Proposta de compareixença d'Elena Lauroba, professora de l'Àrea de Dret Civil de la Universitat de Barcelona, amb relació a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01004/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.

57. Proposta de compareixença d'una representació de la Fundació Ferrer i Guàrdia amb relació a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01005/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de compareixença.

58. Proposta de compareixença del director de l'Oficina Antifrau de Catalunya amb relació a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01016/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de compareixença.

59. Proposta de compareixença d'una representació de la Federació ECOM amb relació a la Proposició de llei

del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01017/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de compareixença.

60. Proposta de compareixença d'una representació de la Confederació d'Associacions de Veïns de Catalunya amb relació a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01018/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de compareixença.

61. Proposta de compareixença d'una representació de la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge amb relació a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01019/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de compareixença.

62. Proposta de compareixença d'una representació de l'Associació Catalana de Juristes Demòcrates amb relació a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01020/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de compareixença.

63. Proposta de compareixença d'una representació del Col·legi d'Advocats de Barcelona amb relació a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01021/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de compareixença.

64. Proposta de compareixença d'una representació del Consell de Col·legis d'Advocats de Catalunya amb relació a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01022/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de compareixença.

65. Proposta de compareixença d'una representació de la Coordinadora Catalana de Fundacions amb relació a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01023/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de compareixença.

66. Proposta de compareixença d'una representació de la Fundació Jaume Bofill amb relació a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01024/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de compareixença.

67. Proposta de compareixença d'una representació de la Federació d'Associacions de Veïns d'Habitatge Social de Catalunya amb relació a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01025/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de compareixença.

68. Proposta de compareixença d'una representació de la Federació d'Ateneus de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01026/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de compareixença.

69. Proposta de compareixença d'una representació de Justícia i Pau amb relació a la Proposició de Llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01027/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de compareixença.

70. Proposta de compareixença d'una representació del Col·legi de Notaris de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01028/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de compareixença.

71. Proposta de compareixença d'Enrique Alcántara García-Irazoqui, advocat, amb relació a la Proposició de Llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01060/09). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació de la proposta de compareixença.

72. Proposta de compareixença de José Alberto Marín Sánchez, notari, amb relació a la Proposició de Llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01061/09). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació de la proposta de compareixença.

73. Proposta de compareixença d'una representació de la Coordinadora Catalana de Fundacions amb relació a la Proposició de Llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01062/09). Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació de la proposta de compareixença.

74. Proposta de compareixença d'una representació del Consell dels Col·legis d'Advocats de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01063/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la proposta de compareixença.

75. Proposta de compareixença d'una representació de la Coordinadora Catalana de Fundacions amb relació a la Proposició de Llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01064/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la proposta de compareixença.

76. Proposta de compareixença d'una representació del Col·legi d'Advocats de Barcelona amb relació a la Proposició de Llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01054/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.

77. Proposta de compareixença d'una representació del Consell dels Col·legis d'Advocats de Catalunya amb relació a la Proposició de Llei del protectorat respecte de

les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01055/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.

78. Proposta de compareixença d'una representació de la Coordinadora Catalana de Fundacions amb relació a la Proposició de Llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01056/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.

79. Proposta de compareixença de l'exdirectora general de Dret i d'Entitats Jurídiques amb relació a la Proposició de Llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01057/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.

80. Proposta de compareixença de Jordi Gusi, professional de la gestió de fundacions, amb relació a la Proposició de Llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01058/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.

81. Proposta de compareixença de Marc-Roger Lloveras, professor de dret civil de la Universitat Pompeu Fabra, amb relació a la Proposició de Llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01059/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de compareixença.

82. Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell pel qual s'estableix el Programa de drets i ciutadania per al període 2014-2020 (tram. 295-00142/09). Secretaria de la Comissió Mixta de la Unió Europea. Elaboració del dictamen.

83. Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell pel qual s'estableix el Programa de justícia per al període 2014-2020 (tram. 295-00143/09). Secretaria de la Comissió Mixta de la Unió Europea. Elaboració del dictamen.

84. Control del principi de subsidiarietat amb relació a la Proposta de decisió del Consell per la qual s'estableix un marc pluriennal per a l'Agència dels Drets Fonamentals de la Unió Europea per al període 2013-2017 (tram. 295-00155/09). Secretaria de la Comissió Mixta de la Unió Europea. Elaboració del dictamen.

85. Sessió informativa de la Comissió de Justícia amb el president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya per a presentar la memòria del tribunal corresponent al 2010 (tram. 359-00016/09). Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Sessió informativa.

El president

Comencem la reunió de la Comissió de Justícia d'avui, 9 de febrer del 2012, que en bona part veu modificat el seu ordre del dia, atès que es va haver de suspendre la prevista per a la setmana anterior.

Propostes de compareixença

acumulades relatives al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques, i a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-00984/09 a 352-00986/09, 352-00990/09 a 352-00992/09, 352-00996/09, 352-00997/09, 352-00999/09, 352-01001/09, 352-01003/09, 352-01005/09, 352-01006/09, 352-01009/09, 352-01010/09, 352-01013/09 a 352-01017/09, 352-01021/09 a 352-01024/09, 352-01028/09 a 352-01030/09, 352-01034/09 a 352-01037/09, 352-01041/09 a 352-01043/09, 352-01045/09, 352-01046/09, 352-01048/09 a 352-01050/09, 352-01053/09 a 352-01056/09, 352-01059/09 i 352-01062/09 a 352-01064/09)

És per aquest motiu que començarem tractant alguns punts que estaven continguts en l'anterior convocatòria. El primer punt és el debat i votació de les sol·licituds de compareixença en relació amb el Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques; i prèvia consulta amb els portaveus, hem acordat que també farem les peticions de compareixença respecte al Projecte de llei del protectorat. És a dir que a les compareixences que votarem ara les persones que seran convidades a comparèixer podran intervenir segons creguin convenient, i ser preguntades tant respecte a la modificació del llibre tercer, com a la Proposició de llei del protectorat.

Si és així, prèvia consulta amb els portaveus, passàriem seguidament a votar. Si volen seguir la llista per si hi hagués algun sentit de votació diferenciat... En principi, serien la compareixença del degà del Col·legi d'Advocats de Barcelona, o representant del Col·legi d'Advocats de Barcelona; del Col·legi de Notaris de Catalunya, o el degà, segons decideixin; de la Coordinadora Catalana de Fundacions; de la Federació ECOM; de la Fundació Jaume Bofill... (*Veus de fons.*) Ah, perdó: fins ara les que hem dit són la 1, la 2, la 3, la 7, la 10. La número 13 –el grup 13–, que seria representació del Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya –que és la 13–; la 14, que és un representant de la Fundació Ferrer i Guàrdia; la 15, que seria el director –en aquest cas, el director– de l'Oficina Antifrau de Catalunya; la 19, que seria un representant del Col·legi de Procuradors dels Tribunals de Catalunya; la 23, que és el senyor Marc-Roger, professor de dret civil de la Universitat Pompeu Fabra; la 25, que és la compareixença del senyor Josep Maria Ramírez, director de la fundació Institut Guttmann, i la 27, que és la proposta de compareixença del president del patronat de la fundació Intermón Oxfam.

Vots a favor d'aquestes compareixences?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs, queden aprovades les compareixences per unanimitat de la comissió.

Propostes de compareixença

acumulades del president de l'Obra Social «la Caixa» (tram. 352-00987/09 i 352-00993/09)

Seguidament votarem la proposta de compareixença del president de l'Obra Social «la Caixa», que és la número 4.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Bé, ha quedat aprovada per 15 a favor i 2 abstencions.

Propostes de compareixença

acumulades del president de la fundació Sant Pau (tram. 352-00988/09 i 352-00994/09)

La proposta de compareixença número 5, que és la del president de la fundació..., aquí posa «Santa Pau», però deu voler dir «Sant Pau» –Santa Pau podria venir a parlar de les mongetes, però no ho crec.

Vots a favor de la compareixença del president de la fundació del Sant Pau?

Vots en contra?

Abstencions?

(*Els punts cinquè i quaranta-sisè de l'ordre del dia són aprovats per 15 vots a favor i 2 abstencions.*)

Propostes de compareixença

del subdirector general de Promoció d'Indústries Culturals i de Fundacions i Mecenatge del Ministeri de Cultura (tram. 352-00989/09 i 352-00995/09) (retirades)

La número 6 ha estat retirada.

Propostes de compareixença

acumulades d'una representació de la Confederació d'Associacions de Veïns de Catalunya (tram. 352-01007/09, 352-01018/09 i 352-01031/09)

La número 8, compareixença d'un representant de la Confederació d'Associacions de Veïns de Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Ha estat desestimada per 10 vots en contra i 7 a favor.

Propostes de compareixença

acumulades d'una representació de la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge (tram. 352-01008/09, 352-01019/09 i 352-01032/09)

La proposta de compareixença d'una representació de la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Ha estat desestimada per 10 vots en contra, 6 a favor i 1 abstenció.

Propostes de compareixença

acumulades d'una representació de la Federació d'Ateneus de Catalunya (tram. 352-01011/09, 352-01026/09 i 352-01039/09)

La votació del número 11, que és una representació de la Federació d'Ateneus de Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstenció?

Ha estat desestimada per 11 vots en contra i 6 a favor.

Propostes de compareixença

acumulades d'una representació de Justícia i Pau (tram. 352-01012/09, 352-01027/09 i 352-01040/09)

La compareixença d'un representant de l'Associació Catalana de Juristes Demòcrates. (*Veus de fons.*) Ah, perdó: el número 12. Sí, el número 12: compareixença d'una representació de Justícia i Pau.

Vots a favor?

S'ha aprovat per unanimitat, eh?, per 17 vots a favor.

Propostes de compareixença

acumulades d'una representació de l'Associació Catalana de Juristes Demòcrates (tram. 352-01020/09 i 352-01033/09)

La número 16, representació de l'Associació Catalana de Juristes Demòcrates.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Ha estat desestimada per 10 vots en contra i 7 a favor.

Propostes de compareixença

acumulades d'Enrique Alcántara, advocat de l'Estat (tram. 352-01044/09 i 352-01060/09)

La compareixença del senyor Enric Alcántara, advocat de l'Estat.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Ha estat acceptada per 11 vots a favor i 6 abstencions.

Propostes de compareixença

acumulades d'una representació de la Federació d'Associacions de Veïns d'Habitatge Social de Catalunya (tram. 352-01025/09 i 352-01038/09)

La 17, un representant de la Federació d'Associacions de Veïns d'Habitatges Socials de Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Ha estat rebutjada per 10 vots en contra i 7 a favor.

Proposta de compareixença

del president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya amb relació al Projecte de llei de modificació de la Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques (tram. 352-01047/09) (retirada)

Passem a la número... Bé, cal dir que la 20 ha estat retirada, que és la proposta de compareixença del president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, que tindrà ocasió de fer-ho ara.

Propostes de compareixença

acumulades de Maria Elena Lauroba Lacasa, exdirectora general de Dret i d'Entitats Jurídiques (tram. 352-01004/09, 352-01051/09 i 352-01057/09)

La 21 és la proposta de compareixença de la senyora Maria Elena Lauroba Lacasa, que és exdirectora general de Dret i d'Entitats Jurídiques.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs, ha estat rebutjada per 10 vots en contra i 7 a favor.

Propostes de compareixença

acumulades de Jordi Gusi, professional de la gestió de fundacions, (tram. 352-01052/09 i 352-01058/09)

La número 22, que és la compareixença del senyor Jordi Gusi, professional de la gestió de fundacions.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Ha estat rebutjada per 10 vots en contra, 1 a favor i 6 abstencions.

Proposta de compareixença

de Carmen Parra, directora de la Càtedra d'Economia Solidària de la Universitat Abat Oliba, amb relació a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-00998/09)

Després, passem a la proposta de compareixença de la senyora Carme Parra, directora d'Economia Solidària de la Universitat Abat Oliba.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Ha estat rebutjada per 10 vots en contra i 7 a favor.

Proposta de compareixença

d'una representació del Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya amb relació a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01000/09)

I a continuació, la 26 –la 23 ja s'ha votat abans per unanimitat. La 26 és la proposta de compareixença d'una representació del Col·legi de Censors Jurats de Comptes de Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Ha estat rebutjada per 10 en contra, 5 a favor i 2 abstencions.

Propostes de compareixença

de Joan Josep López Burniol i José Alberto Marín Sánchez, notaris, amb relació a la Proposició de llei del protectorat respecte de les fundacions i associacions d'utilitat pública (tram. 352-01002/09 i 352-01061/09) (retirades)

La 28 i la 29, que són les propostes de compareixença del senyor Joan Josep López Burniol i el senyor Josep Alberto Marín Sánchez, han estat retirades.

Controls

del principi de subsidiarietat acumulats relatius a tres propostes del Parlament Europeu i del Consell (elaboració dels dictàmens) (tram. 295-00142/09, 295-00143/09 i 295-00155/09)

Passem ara als controls de principi de subsidiarietat; hi hem afegit tres punts. *(Pausa.)* S'han enviat a tots els grups les observacions. Si hi ha algun grup que vulgui prendre la paraula al respecte...

Pere Calbó i Roca

Només un aclariment...

El president

Senyor Pere Calbó, del Grup del Partit Popular, té la paraula.

Pere Calbó i Roca

Només un aclariment, que és comú als tres. En les observacions de Convergència i Unió no hi ha una definició sobre si afecta o no el principi de subsidiarietat. Nosaltres entenem que del text es desprèn que no, però ho voldríem aclarir per deixar-ne constància –què votem.

El president

Per tant, entenc que el que fem és donar compte d'aquest informe i prendre en consideració que la comissió considera que no afecten el principi de subsidiarietat.

La senyora Elena Ribera té la paraula, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Elena Ribera i Garijo

A veure, jo no arribaria a conclusions que no diu l'informe, perquè una conclusió així, tan clara, no se'n desprèn. Només que, de les tres, en una diu que no l'afecten.

Però, per exemple, en la primera parla que les competències resulten afectades i la complementarietat de la proposta del Consell. En la segona, que es sotmet al tràmit de subsidiarietat, parla que sí que resulten afectades les competències de la Generalitat en matèria

de justícia –ho diu claríssim en l'últim punt, i en els termes esmentats. I diu que cal valorar l'oportunitat de participar en aquest programa per obtenir finançament de les qüestions sobre les quals el departament té efectivament competències. Per tant..., aquesta, pel que fa al segon. I respecte del tercer control de subsidiarietat, diu que no hi ha invasió de competències, i ho diu claríssim en l'últim punt.

El president

De totes maneres, vull fer notar que estem fora de termini per poder fer arribar ja aquestes observacions. Per tant, es pot fer constar en acta l'aportació que ha fet el Grup de Convergència i Unió, però no sé si els grups volen que això es voti, perquè aquesta cambra no ha establert un sistema encara prou definit; si no és que ens n'informa el lletrat, o si la Mesa ha establert algun sistema. Perquè això passa en altres comissions: en moltes no hi van, en altres vénen. I jo personalment demano, com a president de la comissió, penso demanar a la Mesa que ens fixin un sistema, un procediment, per veure com ens fan aquests pronunciaments. Perquè si fem aquest pronunciament ara, quedarà a efectes d'inventari, perquè ja no podrà ser enviat a la comissió mixta del Senat ni podrà ja seguir cap tràmit, perquè estem fora de les cinc setmanes –crec–, o quatre setmanes, que dóna la comissió.

La senyora Elena Ribera té la paraula.

Elena Ribera i Garijo

Sí. Jo, pel que tinc entès de la passada legislatura –el funcionament de la cambra ja ens l'acabarà de concretar el lletrat–, hi havia un termini molt rigorós, perquè com que es demanen els informes des de Brussel·les, s'ha de fer aquí en un termini –no sé si eren cinc dies o el que fos–, i després s'havia d'enviar a Madrid al Congrés dels Diputats perquè els valorés tots, de totes les comunitats autònomes que tenien competències en la matèria, i poguéssim fer un informe unitari per passar a la Comissió.

Aquest era el..., com es funcionava la passada legislatura. Ja des dels grups –almenys pel que afecta aquesta comissió– enteníem que el Govern, que és qui trameta la informació més important perquè és qui disposa de més suport tècnic per fer-la..., fèiem confiança a l'informe que es feia en aquell moment pel Govern que hi havia, i ja es trametia perquè dintre dels terminis poguéssim arribar.

El meu prec, com a portaveu del Grup de Convergència i Unió, és que, si això no passa ara, s'elevi a la Mesa perquè es resolgui. I, en concret, en relació amb aquests tres informes que se'ns han remès i que per motius de no haver-se inclòs en l'ordre del dia abans, quedarien fora de termini... Això ho podríem decidir, potser, ara. O no els incloem, i funcionem de la mateixa manera que es funcionava fins ara. Perquè jo no recordo en la passada legislatura que s'inclougués en cap ordre del dia. O no s'inclou.

Això, de futur. Però respecte d'aquests, crec que limitar-ho a només prendre constància com a inventa-

ri, em sembla menysprear una feina que ja s'ha fet. L'enviem al Congrés, i potser dintre dels terminis i del compliment tenen alguna pròrroga que nosaltres desconecem i es pot remetre, encara que sigui fora de termini, per major coneixement de la Comissió Europea. Sempre, quan arriba la informació, encara que sigui fora de termini, si el termini no és exclouent o preclusiu, s'acostuma a tenir en compte.

Per tant, jo el que demano a aquesta comissió és que aquests informes es trametin també per la via corresponent a l'òrgan que procedeix.

El president

Moltes gràcies, senyora Elena. A veure –ho repetixo–, pel que fa al tema dels procediments, més que ara entrar aquí en una discussió tècnica –bé, discussió, un canvi d'impressions–, és millor que ens sotmetem a la Mesa, perquè això passa a la Comissió de la Unió Europea i d'Acció Exterior, i en altres, que per raó de la matèria sectorial els correspon. Per tant, redefinirem aquest procediment. Això, u, i ja ho aclarirem.

I, pel que fa al segon punt, entenc que el Grup de Convergència i Unió demana que es puguin votar aquests informes de posicionament en base al posicionament que ha presentat. (*Veus de fons.*) Sí, però, com molt bé ha assenyalat la portaveu, hi ha una opinió que signa el portaveu d'un grup parlamentari determinat, que és molt legítim, però no n'hi han d'altres. Per tant, n'hem tingut coneixement. Jo crec que el més oportú és –ja que s'ha demanat i ho trobo molt legítim– que s'expressi l'opinió de la comissió: vots a favor, vots... Bé, proposo que se sotmeti a votació indicativa, perquè si ho ha d'elevat aquesta comissió, és perquè hi ha hagut un pronunciament de la comissió. Si no, ho podria fer directament el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, o qualsevol que hagi fet un posicionament. Si passa per la comissió, la comissió s'expressa a través dels acords que es prenen. És lògic, no? Perquè, si no, com ho podem elevar o enviar? Ho pot elevar, evidentment, el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, o el grup que hagi fet una opinió al respecte. Jo no ho veig res inconvenient, de dir, doncs, ja que ho tenim a l'ordre del dia, votem aquest posicionament i ens servirà d'experiència per a una altra vegada.

Vol dir alguna cosa més? (*Pausa.*) La senyora Elena Ribera té la paraula.

Elena Ribera i Garijo

Sí, amb referència al que vostè deia, i crec que és de l'interès de tothom que aquest assumpte, encara que ens porti una mica de temps –demano disculpes a la senyora vicepresidenta, que sembla que tingui pressa–..., però li demano també que aquest punt el tanquem bé, perquè això vindrà..., en tindrem uns altres casos.

Em sembla molt bé tot el que ha proposat el president. I, en tot cas, li demanaria al lletrat que si creu que ens ha de fer llum sobre algun aspecte que no hàgim posat ara de manifest, doncs, li demanaria que ho fes, si us plau.

El president

En tot cas, sí que li demanaria, respecte al tema que hem plantejat de com ara traiem aquest punt, dintre de l'ordre del dia...; respecte a la resta, fent ús de les meves competències, crec que –respecte als altres temes de com anirà, com deixarà d'anar– és molt lloable l'opinió que tindrà el lletrat i molt significativa, però esperem a posar-la en comú on correspongui, perquè tampoc ho resolldrem nosaltres avui.

La senyora vicepresidenta de la Mesa té la paraula.

La vicepresidenta

Sí, per l'allusió de la portaveu de Convergència i Unió. No, res. Jo, miri si no tinc cap pressa, que fins i tot m'he tret el rellotge; o sigui, puc estar tota la tarda sentint-la. Però manifestava amb un gest que estava d'acord amb el que proposava el senyor president d'aquesta comissió, senyora Ribera. Potser la pressa la té vostè.

El president

Per favor –per favor. Aclarit. El lletrat ens vol fer una aportació. Té la paraula el senyor lletrat assessor de la comissió.

El lletrat

Hi havia un parell de qüestions que volia matisar. Una, a la Junta de Portaveus d'aquest dimarts passat, justament, es va acordar de demanar als Serveis Jurídics de la cambra que es definís exactament un procediment i quines eren les actuacions que s'havien de dur a terme pel que feia al control del principi de subsidiarietat.

Una segona qüestió, i ho dic per justificar una mica..., perquè jo vaig enviar un correu en el qual proposava dir: «Escoltin, de les observacions presentades pel Grup de Convergència i Unió, se'n dedueix que no es veu afectat el principi de subsidiarietat.» Perquè el principi de subsidiarietat, tal com està definit en el Tractat de Lisboa, actualment, no és tant si entra en conflicte amb competències, sinó si la proposta normativa que es fa s'ha d'adoptar en l'àmbit europeu o s'ha d'adoptar en àmbits més limitats territorialment. I el que jo deia és, en els tres casos, que la proposta i les observacions que es plantejaven eren més de concurrència, o en alguns casos de la possibilitat que hi haguessin competències que es veiessin afectades, però en cap cas ningú no plantejava que la norma s'hagués d'adoptar en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya o en l'àmbit de l'Estat espanyol. I això era el que jo entenía que és estrictament control del principi de subsidiarietat.

Té una funcionalitat limitada, aquest control. Però, en canvi, el que sí que serveix és el que en diuen també «l'alerta ràpida», «l'alerta avançada», que s'ha fet coneguda. I aleshores, clar, hi havia algunes de les observacions... Que no hi ha cap inconvenient a enviar-les, evidentment, a la comissió mixta de Senat i Congrés, encara que estem fora de termini. Que

aquest és un altre problema, perquè el que estableix el Tractat de Lisboa són vuit setmanes perquè arribin els acords dels diversos parlaments dels estats membres. I, en el cas espanyol, hi ha una llei que estableix que, d'aquestes vuit setmanes, quatre corresponen als parlaments territorials. I aquestes quatre setmanes no les podem tocar, des d'aquí.

Clar, el primer problema –i això ja alguna vegada des dels Serveis Jurídics ho hem advertit–: cada cop que arriba i es donen quatre dies de termini per presentar observacions, i es demanen pròrrogues i es van fent aquestes pròrrogues, nosaltres hem advertit que les quatre setmanes no es veuen afectades. És a dir, les pròrrogues aquestes seran per als grups, però no per al procediment que seguim. Amb la qual cosa no hi ha cap inconvenient, perquè la comissió mixta decidirà incorporar o no aquelles observacions a l'informe, si és que envia informe a la Comissió Europea en el seu moment.

Per tant, cap problema a fer-ho. Però el que sí que volia justificar una mica era per què jo m'havia avançat amb un correu que advertia que entenía que no hi havia afectació amb relació al control del principi de subsidiarietat.

El president

Doncs, moltes gràcies, pels aclariments, al lletrat. La senyora Agnès Pardell vol dir alguna cosa, del Grup Parlamentari Socialista? *(Pausa.)* Té la paraula.

Agnès Pardell Veà

Sí, que nosaltres hem vingut a aquesta comissió amb el convenciment que no hauríem de fer cap tipus de votació, seguint les indicacions que vam rebre al correu del nostre lletrat de la comissió, i també tenint en compte els acords que es van produir en la Mesa aquesta setmana. I esperàvem indicacions de dir: «Bé, properament, i en el futur, ja tindrem unes indicacions de la Mesa del Parlament que ens dirà com hem d'actuar.»

Per tant, avui entením que no s'havia de votar res, i nosaltres ens mantenim en aquesta posició.

El president

Moltes gràcies. Llavors, jo proposo: *a* –si el grup que ha fet les observacions ho considera oportú–, o bé ho deixem sobre la taula, perquè ja han passat els terminis i esperem si hi ha d'haver pronunciament o no; o bé accepta que es digui, a efectes d'acta, que es dona compte d'aquests informes, i que la comissió es dona per assabentada de l'aportació tan interessant que ha fet el grup.

Optem, doncs, per aquesta qüestió que afirma la portaveu? Això no crea precedent; vull deixar molt clar que aquesta expressió que fem avui, en les properes, un cop hagi quedat aclarit el tràmit a seguir, doncs..., tant de bo puguem fer dictàmens en forma i amb temps.

Per tant, a efectes d'aquests tres punts, la comissió es dona per assabentada de l'informe que ha fet arribar el Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Sessió informativa

amb el president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya per a presentar la memòria del tribunal corresponent al 2010 (tram. 359-00016/09)

I ara, sense més preàmbul, donarem pas a la compareixença de l'excel·lentíssim senyor Miguel Ángel Gimeno Jubero, president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Suspenem momentàniament la sessió pel temps just d'anar-lo a buscar, ja que ha tingut la paciència d'esperar-se.

La sessió se suspèn a dos quarts de cinc de la tarda i nou minuts i es reprèn a dos quarts de cinc i dotze minuts.

El president

Reprenem la sessió donant la benvinguda a l'excel·lentíssim senyor Miguel Ángel Gimeno Jubero, president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, i a les persones que l'acompanyen. Els demanem excuses pel retard produït per raó de la confluència de sessions de comissió en aquesta mateixa sala, que ens ha motivat un petit retard, i també pels punts que hem tractat en el primer punt de l'ordre del dia. Li reitero les disculpes, espero que ens sabrà perdonar i espero que sigui comprensiu respecte als retards en els inicis d'algunes sessions.

I sense més, doncs, li donem la paraula al president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya perquè emeti el seu informe sobre la situació de la justícia, sobre la memòria del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya corresponent a l'any 2010 –intensem recuperar terminis. I, sense més, ja sap que té el temps que consideri oportú, dins uns terminis raonables. Posteriorment, s'obrirà un torn de preguntes i comentaris per part dels diferents grups parlamentaris, i podrà contestar, si ho considera convenient.

Moltes gràcies, i endavant.

El president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (M. Ángel Gimeno Jubero)

Molt bé, bona tarda, senyors i senyores diputats. Senyor president, gràcies per les seves paraules. Vull reiterar en aquesta –que és la segona– compareixença davant d'aquest Parlament de Catalunya, davant d'aquesta Comissió de Justícia, que per mi suposa un veritable honor que com a president del Tribunal Superior de Justícia pugui comparèixer aquí, davant de vostès, per complir el que és, al meu parer, el meu deure de transparència i el meu deure de compromís amb aquesta societat catalana, que té el dret a conèixer

i avaluar la nostra actuació –la del poder judicial, també– i que té dret a expressar la seva opinió, sigui de crítica, sigui d'afecte o d'aprovació, i fins i tot a utilitzar els mecanismes que consideri evidents o més adequats perquè es facin les reformes que calguin en aquest àmbit.

És veritat que l'article 98.2.h de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix al Consell de Justícia l'obligació de presentar una memòria anual a aquest Parlament sobre el funcionament de l'Administració de justícia a Catalunya. Però, com ja vaig dir a aquesta presidència en la meua primera compareixença, malgrat que no ha estat constituït aquest Consell de Justícia, jo, com a president del Tribunal Superior de Justícia –seguint el que, per altra banda, és una tradició dintre dels presidents d'aquest tribunal de justícia de Catalunya–, sí que vull complir amb aquesta tradició i presentar aquesta memòria aquí. Per tant, és un honor. És una obligació que encara formalment no estaria establerta, però, en tot cas, per mi és una obligació que accepto gustós poder fer.

Aquesta memòria té per objecte donar a conèixer a aquest Parlament –a l'opinió pública també– la situació de l'estat de la justícia a la fi de l'any 2010. Evidentment, ara ens trobem..., sembla que parlo..., no ho sembla: parlo de fa molt temps, i sobretot tal com funcionem ara en la nostra societat, amb les urgències, amb la rapidesa que hi ha amb els sistemes de comunicació. Però era una qüestió que vam haver de parlar també, vam parlar amb el president d'aquesta comissió. I vam pensar i decidir que era bo –que seria bo– que el president, encara que aquest any mateix estigués encara que fos dues vegades... Una, per presentar la memòria del 2010 i, després, aquella que formalment coincidiria amb la cronologia adequada, que seria el 2011 –que aquest mateix any, espero que sigui; o abans de començar les vacances parlamentàries, o immediatament després. Però, en tot cas, jo en tinc l'obligació. I vostès em podran convidar, si ho consideren oportú, a fer aquesta presentació de la memòria del 2011. A partir d'aquell moment, crec que ho hem de fer regularment i amb la major celeritat possible, perquè no parlem de dades que no té gaire sentit dir-les després, que són merament informatives i que fan difícil aprovar qüestions, o per a vostès tenir qüestions, tenir idea exactament de quines són les modificacions que caldria fer o quines són les iniciatives que caldria fer.

El punt de partida inexcusable és conèixer i valorar l'evolució de l'ingrés i resolucions de procediments judicials de tot tipus coneguts pels jutjats i tribunals radicats a Catalunya durant el 2010.

D'una manera general, l'anualitat 2010 va mostrar un lleuger decrement d'entrada d'assumpes, que trenca amb la dinàmica que s'havia començat a iniciar l'any 2008, que es va registrar un significatiu augment dels assumpes que van ingressar, com a conseqüència de la crisi econòmica –situació que va continuar durant l'any 2009. I, en total, durant l'any 2010, van ingressar a tots els jutjats de Catalunya 1.440.082 assumpes –a tots els jutjats. Això comporta una lleugera disminució respecte de l'any anterior –d'un 1,7 per cent, aproxi-

madament. I suposa, per una altra banda, aquesta xifra, el 15,5 per cent de tots els assumptes que han entrat a l'Estat, a Espanya. Ho dic perquè es situïn dintre del que significa.

El descens es va apreciar significativament a les sales socials, contencios administratiu, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, i de forma més destacable a la jurisdicció mercantil. De totes maneres, aquests números s'han de..., després jo els ho aclariré, perquè poden ser enganyosos dits d'aquesta manera, perquè sembla que no hi ha hagut assumptes d'aquesta mena i això no és cert –ja ho aclariré més endavant.

A menor escala, les audiències provincials, seccions penals dels jutjats mixts, d'instrucció, primera instància, menors, violència. Per contra, es van registrar increments a la jurisdicció de vigilància penitenciària, als jutjats penals, així com als jutjats de primera instància; i, molt especialment, a les seccions civils d'aquests jutjats de primera instància.

Pel que fa a la taxa de resolució, ha resultat difícil arribar a la unitat; és a dir, que es resolguessin tants assumptes com ens n'havien sortit. Ens hem quedat en aquesta xifra, però cada vegada resulta més difícil. I malgrat que hi havia una disminució d'assumptes d'ingrés, s'arrossegaven uns grans ingressos d'assumptes dels anys anteriors. Per tant, aquesta és una de les explicacions que jo puc donar. En resum, l'any 2010 es van resoldre a Catalunya 1.434.692 assumptes; és a dir, 26.363 més que l'any 2009.

En termes globals, dels assumptes en tràmit, encara n'hi havia un 2 per cent més dels que hi havia anteriorment. En la situació aquesta, és evident que l'impacte econòmic ha tingut efectes. Poder no tant el 2010, però s'arrossegaven –hi insisteixo– molts assumptes dels anys anteriors. Les limitacions estructurals de l'Administració de justícia a Catalunya també hi han influït, sobretot perquè, amb la situació crítica, no s'ha pogut començar el desenvolupament d'aquells projectes que hi havia en el seu moment.

Ja de manera més específica, jo vull cridar l'atenció dels senyors i senyores diputats amb relació a certs òrgans judicials, perquè considero que és important, fer aquesta esmena. I pel que fa als jutjats mercantils, dels quals volia parlar i els he mencionat abans, sabut és que van néixer en una planta escassa l'any 2006. Una planta escassa, amb el volum d'assumptes i amb la complexitat d'aquests assumptes. Si bé a la fi de l'any 2010 van entrar en funcionament dos jutjats més –el número 9 i el número 10– a Barcelona, és veritat que ho van fer amb una plantilla de funcionaris que va ser una plantilla que no estava completa ni molt menys, que es va omplir després. Això és especialment important, perquè el mòdul d'entrada que va fixar el Consell General del Poder Judicial l'any 2006, quan es van crear aquests jutjats, era de 350 assumptes per jutjat i any. I perquè en tinguin una idea, els vuit jutjats de Barcelona van ingressar l'any 2010 una mitjana de 753 assumptes per jutjat. Doncs, d'aquests assumptes ingressats l'any 2010, 1.518 han estat de procediments concursals. I cal dir que, tot i que ha disminuït

el nombre d'assumptes respecte de l'any 2009 –perquè l'any 2009 els concursos van ascendir a 1.761–, Catalunya ha estat la comunitat en què més concursos de creditors s'han presentat, seguida –però amb diferència– per València, per Madrid i per Andalusia.

En aquest context, la supervivència d'aquests jutjats solament s'explica amb l'esforç que han fet els jutges, els secretaris i els funcionaris. També és cert que per part de l'Administració s'han posat els mitjans per fer els reforços, perquè actualment hi ha dos reforços –que a vegades no estaven en el moment que jo en faig ara la memòria, però sí que s'han fet després. I això donaria una idea enganyosa, si jo no ho digués en aquest moment, perquè semblaria que en aquesta situació de què jo parlo... I aquesta és la dificultat d'expressar coses que ja han passat temps enrere.

Estan molt compromesos tots els funcionaris –jutges i funcionaris– d'aquests jutjats, i possiblement és perquè són uns jutges que són especialitzats mercantils. I en aquest sentit, s'ha de destacar que els jutges de mercantil de Barcelona són els que major productivitat tenen de tot l'Estat –amb referència a altres mercantils, no amb referència a altres tipus de jutjat–, i els que compten amb un menor índex de suspensió de judicis. És a dir, la seva voluntarietat ha suplert mancances d'una altra mena. Però a més –i ho vull dir amb tot l'orgull–, els seus criteris jurídics són referents a tot l'Estat, i les resolucions han estat avalades de manera molt significativa –sobretot en casos especialment conflictius– pel Tribunal Suprem. I sobretot –i això volia subratllar-ho molt davant de vostres–, han tendit que els concursos es resolguessin mantenint l'activitat industrial en el cas que es referia, i que hi hagués els menys acomiadaments possibles. Ha estat una constant dintre d'aquests criteris. I això ens ha diferenciat d'altres tribunals, en fi, de la matèria en altres comunitats o en altres tribunals superiors de justícia, o altres tribunals de justícia.

Quant als jutjats de primera instància, la situació de recessió econòmica també els ha afectat. I dins d'aquests, i per la seva relació amb el dret a l'habitatge, aquells que versen sobre, en fi, aquest dret. I en aquest sentit, assenyalar que els verbals arrendaticis han augmentat un 12 per cent el 2010, mentre que els procediments d'execució hipotecària han tingut un increment del 60 per cent, inferior a l'augment experimentat. Però, clar, és que el 2007 i 2008 l'augment va ser el 148 per cent. Per tant, les xifres s'han de llegir amb tota la continuïtat, perquè si no també resulten enganyoses.

Quant als jutjats socials, els assumptes en tràmit han augmentat el 2010 un 12,6 per cent. I també ha augmentat l'índex de resolució, atès que per a aquests assumptes, sobretot els acomiadaments, es van crear uns reforços específics –ja tenint en compte la situació que hi havia– perquè els acomiadaments triguessin el menys possible; tenint en compte, per una banda, que hi ha una persona que es troba en una situació límit ella mateixa, i després, també, perquè això tenia una repercussió per altres despeses que havia de pagar l'Estat en el cas dels salaris de tramitació.

Pel que fa als jutjats penals, que s'han incrementat notablement, el 26 de març del 2010 es va fer un protocol sobre conformitats, que esperem que permeti que, des del 2011 i sobretot en el futur, es vegin més assumptes per la via de la conformitat –es puguin resoldre més sentències per la via de la conformitat–, perquè, si no, l'índex d'assumptes que hi ha dintre dels jutjats penals és molt difícil, si no crees molts més òrgans. I bé, realment hi hem treballat, intentant perfil·lar com s'havien de fer aquests protocols de conformitat per afavorir-ho el màxim possible; però això ja són coses posteriors, en tot cas, a l'any 2010.

Per tant, també hem tingut durant l'any 2010..., tinguin en compte que el Codi penal, que es deriva de la Llei 5/2010, de 22 de juny, entra en vigor a finals de l'any, i això dona lloc a estar obligats a revisar moltes sentències, moltes condemnes. I, per una altra banda, també és veritat que va donar lloc a certs arxivaments –a bastants arxivaments– d'executòries, ja que les penes acumulatives que hi havia –de multa, sobretot, i de treballs en benefici de la comunitat– es van convertir en alternatives. Com que ja hi havia una d'elles que s'havia complert, doncs, l'altra va quedar arxivada, i això va permetre que s'arxivessin els assumptes. Per tant, ens hem de situar després, una mica més tard.

En tot cas, per resoldre la problemàtica que tenen els jutjats penals –sobretot, especialment, els de Barcelona; però no solament els de Barcelona, el cas dels penals estaria a tot Catalunya–, hem de plantejar-nos algunes actuacions puntuals i que la sala de govern, en tot cas, ja va plantejar. Jo vaig dir, davant d'aquesta mateixa comissió –abans–, alguns criteris d'homogeneïtzació per donar seguretat jurídica, sobretot en l'àmbit de les executòries. Això van ser uns acords que va prendre la sala de govern, i amb el suport del Centre d'Estudis Jurídics va, des de l'any 2007, portar a terme sessions i jornades en aquesta matèria, i continua fent el mateix i seguint en aquesta línia.

Pel que fa als jutjats contenciosos administratius, constitueixen igualment un greu problema. En aquest cas, no és tant d'oficina judicial com d'un excés de mòdul d'entrada, que fa insuficient el nombre de magistrats que han de resoldre, per la qual cosa, amb un sistema d'oficina comuna i amb un major nombre de jutjats, la jurisdicció podria avançar en la seva actualització. De totes maneres, considero que caldria treballar en l'especialització d'aquests jutjats. I, atès que no es redueix el nombre d'assumptes, se n'han d'analitzar els motius, perquè aquests assumptes cada vegada són majors.

Segurament caldria fer alguna reforma normativa, en el sentit que l'Administració compleix més allò que ja ha estat resolt pels tribunals de manera constant i pacífica. I, per una altra banda, tots hem de reflexionar que no és possible en el nostre sistema –no és acceptable– que infraccions administratives que podríem qualificar de lleus gaudeixin de la possibilitat de ser recorregudes en els àmbits jurisdiccionals amb els mateixos límits; allí es dona la possibilitat..., en detriment d'altres assumptes, perquè això sempre es fa en detriment d'un altre assumpte. Per tant, això s'hauria d'analitzar. No tinc una solució específica del tema,

però sí que, efectivament, jo el que vull proposar davant de vostès és que això s'hauria d'analitzar.

Als jutjats de violència sobre la dona, els assumptes ingressats han disminuït un 1,7 per cent respecte de l'any anterior –i ara em refereixo també al 2010–, i els assumptes judicials en tràmit van disminuir durant aquest any el 18,5 per cent; és a dir, molt significatiu. La qual cosa, des de la meua opinió, acredita que la llei integral va tenir els seus efectes. Es va consolidar, sobretot, la filosofia preventiva. En aquest sentit, la creació durant els anys 2008 i 2009 de jutjats de vigilància sobre la dona exclusius va solucionar la problemàtica que era exposada en memòries anteriors, que lògicament solament continuen..., ja que la problemàtica continua en aquells partits judicials on no compten amb aquests jutjats exclusius, per la qual cosa la matèria és compartida amb altres assumptes civils i penals, o penals solament.

Ha de valorar-se molt positivament, per tant, la tendència a la creació de jutjats exclusius, en els quals és possible una atenció més personalitzada, i amb millors mitjans tècnics, d'assistència a les víctimes. Ara bé, aquests jutjats donen un bon servei, però el seu índex de feina està molt desproporcionat amb relació..., vull dir, aquests tenen un índex de feina –d'assumptes– raonable i poden fer aquesta assistència, però no en relació amb els altres jutjats. Però, clar, la majoria dels jutjats que ens trobem comporten competències en matèria de violència sobre la dona, però també mantenen les competències en altres matèries. I això sí que ens planteja seriosos problemes, que la sala de govern tracta de solucionar fent repartiments d'assumptes el més equilibrats possible.

Tinguin en compte que es pot arribar al punt que el fet d'estar constantment de guàrdia rebent els assumptes que tinguin en aquesta competència impedeixi que es puguin resoldre altres assumptes –quan has citat per a la compareixença en un procediment civil, posem per cas. I, en aquest supòsit, està en detriment també d'una altra persona, que a vegades també és la mateixa víctima, en un procediment civil que es porta en aquest mateix jutjat.

La crisi. Jo vaig dir, i vull seguir el mateix esquema –ho vaig dir en la compareixença anterior–, que la crisi econòmica d'aquests últims anys ha tingut una incidència important –i continua tenint-la, evidentment– en l'Administració de justícia de Catalunya. I aquest impacte és una dada més de l'increment de requeriments que es fan als jutges de Catalunya. I l'evolució: vull fer la mateixa comparació que vaig expressar en la compareixença anterior. Vull fer-la ara i donar ja algunes dades del 2011 –encara que siguin provisionals i parcials– perquè es donin una idea de quina és l'evolució, que jo crec que això seria el que és més interessant.

Així, els concursos de creditors van passar de 394 expedients l'any 2007, als 518 que els he dit abans, el 2010. Però, clar, el pic estava el 2009, amb 1.761. Ara, el tercer trimestre del 2011, les nostres dades ens donen que en tenim 1.181. És a dir, 1.181 concursos. I encara ens queda un altre trimestre, la qual cosa em fa

pensar que és possible que tinguem un nivell molt semblant al que vam tenir durant l'any 2010, poder una mica més. (*Veus de fons.*) No, no, jo parlo ara, el 2010, que n'hem tingut 1.518. Si el 2011 n'hem tingut, en tres trimestres, 1.181, possiblement ens trobarem amb xifres semblants, una mica per sobre. Això, ho podrem determinar. Tenint en compte que el tercer trimestre –per això que agafa el període del mes d'agost i tal sempre hi ha una minva, però després es recupera una altra vegada.

En matèria d'acomiadaments, va donar lloc a demandes davant dels tribunals, que van passar de 13.104 l'any 2007 a 20.873 l'any 2010. Igual que en el cas anterior, el moment més àlgid va ser el 2009, que es van tramitar 24.648 acomiadaments –demandes d'acomiadament. Els tres trimestres primers del 2011 se n'han donat un total de 16.033; cosa que vol dir, també, que segurament estarem en unes xifres semblants a les del 2010 al final de l'any.

Les reclamacions de quantitat en matèria social –em refereixo en matèria també laboral– també es van incrementar de manera notable, i el 2009 vam estar en 24.199, que és el moment més àlgid, i les 22.400 el 2010.

Per la seva repercussió social –i fins i tot ha tingut, en fi, un gran ressò a la nostra societat–, pel que fa a les execucions hipotecàries, la tendència s'ha estabilitzat. Però s'ha estabilitzat en un punt bastant àlgid. El 2007 es van presentar 4.538 demandes; 11.240, el 2008; 18.053, el 2009, i 18.152 durant el 2010. Les dades que tenim ara: els tres trimestres primers del 2011 n'han donat 10.096, la qual cosa vol dir que ens situarem també en una quantitat segurament una mica per sota, però no gaire per sota del que hi havia, o fins i tot a la mateixa xifra. Per tant, crec que estem en un moment, encara, crític.

El nombre d'embargaments va passar dels 10.961 el 2008, i el 2010 estem en 10.860. Però aquesta tendència a l'estabilització, fins i tot al decreixement durant l'any 2010, es trenca quan parlem de judicis monitoris, que el 2010 han crescut molt. Però també és veritat –i jo tinc unes altres dades aquí, que ara els les donaré si vostès volen, després– que durant el 2011 aquests han baixat molt –han baixat molt. L'explicació? Jo no tinc, ara, una explicació. En tot cas, si en el debat vostès ho consideren oportú, sobre aquesta matèria, podem debatre i donar les nostres idees, però no tinc una raó clara per interpretar-les. Pot ser que la manca d'activitat econòmica també doni lloc a això, o poden ser unes altres raons. Però, en tot cas, jo no ho he analitzat en aquests moments.

L'any 2007 se'n van presentar 70.000, fins als 147.799: la tendència sempre ha estat ascendent fins al 2010. Les dades del 2011 indiquen una notable reducció –efectivament, notable reducció. Fins i tot, en alguns aspectes, algun trimestre ha arribat al 30 i escaig per cent, o 40 per cent, de baixada. D'això, hi insisteixo, l'explicació la podem trobar, poder, en una confrontació d'idees.

Tampoc es percep estabilització o disminució amb relació –i això també és molt important– als llança-

ments, que bàsicament són de «vivendes». La tendència és creixent: 3.926 durant l'any 2008, es va passar a 5.321 el 2009, i 6.645 el 2010. Com ja vaig dir, la disminució de les demandes hipotecàries no ha suposat més llançament, perquè es van incrementar durant els dos primers trimestres del 2011 –es van incrementar, encara– en relació amb els dos trimestres del..., i el tercer, va disminuir lleugerament. Però també –hi insisteixo– durant el tercer trimestre és quan hi ha les vacances judicials –és a dir, el període del mes d'agost–, que evidentment, llavors no es fan aquests llançaments –o habitualment no es fan aquests llançaments. I, per tant, aquesta, segurament, és la raó.

Per tant, la tendència s'arrossega no tant perquè hi hagi noves demandes hipotecàries, però sí perquè s'arrosseguen les anteriors, o perquè ja els desnonaments són per falta de pagament –que això és una de les coses importants que convé valorar.

En termes relatius, si comparem les nostres dades del 2010 en relació amb altres tribunals de justícia –tribunals superiors de justícia–, a la conclusió que arribem és que Catalunya té una taxa de litigiositat de 191,7 assumptes ingressats per cada mil habitants. La taxa del 2009 era 194; per tant, ha baixat lleugerament. I està per sota de la mitjana d'Espanya, que arriba a 198,8 –que, també, el 2009 era de 204,7. Per tant, podem assenyalar que la taxa de litigiositat ha disminuït quasi sis punts entre la mitjana, i menys del 3 per cent a Catalunya. És veritat que també hi ha una diferència, i es comença d'aquesta manera.

La taxa de pendència –que es defineix com els assumptes pendents al final de l'any respecte als resolts durant l'any– és a Catalunya del 0,32 –que es manté–, la mateixa que tenia durant el 2009, i està per sota de la mitjana d'Espanya, que es situa en 0,35. El 2009 era de 0,34 –ha pujat lleugerament–, però nosaltres hem mantingut el 0,32. És a dir, sempre estem amb més taxa de resolució, en aquest aspecte. No amb diferències extremadament importants, però efectivament sempre –sempre–, fins i tot quan ells baixen.

La taxa de resolució, que és la relació entre els assumptes resolts dels entrats, es situa a Catalunya a l'1, aproximadament –no és ben bé exactament l'1–; 0,97 era el 2009, però en aquest cas ha pujat; i la mitjana espanyola es situa a 0,99. Per tant, estem dintre de la mitjana, una mica per sobre de la mitjana espanyola, que abans, l'any 2009, havia estat al 0,96 –la taxa.

Bé, segurament hi ha moltes més dades que podria..., i si vostès volen en podem parlar, jo porto alguna de les estadístiques amb nombre de persones que estan privades de llibertat a Catalunya –qüestió que crec que és important valorar–, o en altres assumptes que marquen diferèncials –que si vostès volen, en el col·loqui en podem parlar.

Jo ara, per no excedir-me en la meva intervenció, volia parlar dels jutges i dels magistrats. Novament, parlar de jutges i magistrats quan parlem del que va passar, doncs, ara ja a la fi del 2010, ja més d'un any, resulta també una mica, a vegades fins i tot diria –i perdo-

nin—, una mica absurd, perquè parlem de coses que ja sabem que s'han modificat, no?

Però, bé, pel que fa als jutges, ressenyar que durant el 2010 ha continuat la mobilitat de jutges i magistrats; que per referència existia un elevat número de vacants —qüestió que jo ja vaig exposar en aquesta sala. És a dir, que els òrgans judicials que tenen dotada una plaça de jutge o magistrat i que realment no està coberta pel titular, parteixen d'una situació que per si mateixa és deficitària. Recordin vostès que la planta judicial és substancialment inferior, a Catalunya, a la mitjana estatal. La mitjana estatal està —de jutges— en 10,6 jutges per cada cent mil habitants —de jutges i magistrats—, i a Catalunya és de 9,8 per cada cent mil habitants. Per tant, en això hi ha una diferència que és important. Evidentment, de la mitjana que hi ha a la Unió Europea estem a anys llum, perquè a la Unió Europea l'any 2006 —també és veritat que no fem una comparació de dades que siguin homogènies en aquest aspecte— estava en 17,25 jutges per cada cent mil habitants. Sí que és veritat que ara jo no puc afirmar que aquesta diferència sigui exactament així, però encara hi ha una gran diferència. També és ben cert —i això no ho puc negar de cap manera— que la planta judicial ha pujat molt els darrers set o vuit anys, efectivament —abans que comencés la situació de crisi.

Durant l'any 2010, cinquanta-cinc jutges o magistrats van demanar el trasllat des de Catalunya a altres comunitats, la qual cosa va incrementar el nombre de vacants, tot i que els jutges procedents de les escoles judicials van cobrir trenta-quatre places d'aquesta categoria. Tenim ara en total 765 magistrats i jutges titulars de la planta judicial de Catalunya, i a la fi de 2010 hi havia 159 places vacants. En fi, per diferents raons que tampoc vull explicar.

Però de totes maneres —i això vull dir-ho ara— la situació ha canviat notablement, segurament per diferents raons. Una d'elles és que les programacions que hi havia de les oposicions a jutges —bé sigui per al torn lliure o bé sigui per al que nosaltres coneixem per «quart torn»— estaven programades i estaven convocades, i això ha durat. En aquests moments, durant aquest mes, el dia 22 del mes de febrer, s'entregaran els despatxos de l'Escola Judicial a Barcelona, i hi ha una promoció important que han tret quaranta-dues places a Catalunya, més dos de reforç. Tinguin en compte que durant els darrers anys el problema que hem tingut i que tenim —i que això ens fa que la lectura, i jo ho posaré en relleu, sigui també enganyosa— és que cada vegada tindrem menys vacants, però això no suposa sempre benefici, perquè és que no es creen places.

Mirin, i també, en fi, ho dic i em sento..., és veritat que durant l'any 2011, la proposta que nosaltres vam fer, fins i tot conscient la sala de govern que crear determinats jutjats era molt car —i permetin-me aquesta expressió—, perquè això comportava un òrgan judicial, comportava la creació d'una secretaria amb tots els funcionaris, i en aquesta situació era difícils..., vam optar per plantejar una alternativa al Departament de Justícia i al Consell General del Poder Judicial —perquè ho transmetés a la vegada al Ministeri de

Justícia—: que es creessin unes places en tribunals, que també teníem certes dificultats.

Si vostès s'hi fixen —dintre de les dades que hi ha aportades a la memòria—, els tribunals col·legiats, les audiències, tenen una taxa de retard bastant important; en fi, o més important del que nosaltres desitjaríem. Aquí no era..., solament s'havia de crear la plaça del jutge, no calia crear gaire més infraestructura. Això va ser recolzat. I que jo sàpiga, l'únic departament, l'única administració autonòmica que ho va acceptar, i aprovar, i recolzar, davant del consell general i del ministeri va ser la catalana. Però, malgrat això, així ens hem quedat i no sabem exactament... Bé, «no ho sabem...»: no ho sabem. I això és dolent, que no ho sàpiguem, perquè això vol dir que no s'ha fet. Les perspectives en aquest aspecte no són bones.

No obstant, si nosaltres aconseguíssim que aquest dia 22 quan s'entreguin aquests despatxos, i amb el jurament que es farà les setmanes següents, es cobriessin aquestes quaranta-dues places —n'hi haurà un mínim de trenta-cinc que s'hauran de complir, perquè hi ha set places d'accés—, la planta vacant a Catalunya es quedaria al voltant dels quaranta —pot ser una mica menys de quaranta, pot ser una mica més de quaranta. Dic «planta vacant», perquè després també tenim —i són vacants funcionals— aquells que hi ha una comissió de serveis, que estan fora, o aquelles llicències, sigui per maternitat, sigui per malalties, etcètera. Això també s'ha de comptar, que funcionalment també són vacants que hi ha. Però, bé, aquestes són contingents, i amb aquestes contingents, evidentment, no hi podem fer una altra cosa.

Les causes de per què no es demanen les places a Catalunya —que era una de les qüestions que ens plantejàvem. Aquesta situació en la qual no es creen més places i sí que l'Escola Judicial segueix generant promocions de nous jutges ens permetrà, mentre es mantingui aquesta situació, que se'n cobreixin ben bé la totalitat. Fins i tot podem preveure que, si no es creen més places —hi insisteixo—, fins i tot en sobrin, respecte d'òrgans judicials. Però això comporta certes dificultats. Però a Catalunya crec que ens pot beneficiar, perquè si d'aquesta manera podem tenir tota la planta completa —encara que siguin insuficients com a nombre d'òrgans judicials, però els tenim amb titulars—, almenys podem dir a certes poblacions de Catalunya que fa molts anys que no han tingut un jutge titular, doncs, que almenys aquesta vegada el jutge titular el tenen. No vull dir amb això que ho solucionem —hi insisteixo— tot, perquè efectivament si caldria que n'hi hagués dos i solament n'hi ha un, doncs, continuarem tenint aquesta dificultat. Però, efectivament, alguna cosa s'ha millorat en aquest aspecte.

És evident que necessitem alguna reforma legislativa —jo crec que tothom està d'acord amb això— en el sentit de canviar el que és el sistema d'òrgan judicial que comporta un jutge, un secretari, uns funcionaris, etcètera, pel que s'ha conegut, de manera més o menys..., com a jutjats de base o tribunals d'instància. És a dir, que es puguin organitzar sobre la base, sobre el suport d'uns serveis comuns, molts jutges o molts magistrats, que puguin repartir la feina d'una altra manera. Això

és molt més efectiu i, a més, dóna molts avantatges de caràcter de seguretat jurídica, d'unificació de criteris –evidentment–, i, per altra banda, d'optimització de recursos.

Evidentment, continuem estant a Catalunya amb un percentatge de jutges substituïts important –molt important. Cada vegada una mica menys, però en tot cas no podem prescindir d'això. Això també exigeix que nosaltres ens puguem..., en fi, decidir que, evidentment, ens hem de comportar amb ells i procurar-los una certa formació i uns mitjans de vida que facin raonable que puguem tenir aquesta borsa de substituïts.

Amb els secretaris judicials, el Ministeri de Justícia encara no ha solucionat el problema de cobertura de places de secretaris judicials de carrera, que és una peça clau. Amb la distribució que té ara l'oficina judicial, el secretari és una peça clau, i això s'ha d'abordar de manera directa. El bon funcionament de l'oficina judicial..., en major mesura en aquest moment en què es van aprovar unes normes, unes reformes processals que incrementen les competències dels secretaris judicials. Ha estat necessari cobrir un bon nombre de places amb secretaris substituïts o provisió temporal, la qual cosa no resulta una situació òptima.

Així, d'un total de 616 –això diu «La justícia dato a dato» del Consell General del Poder Judicial–, les places existents a Catalunya, estan cobertes solament una tercera part per titulars. Actualment –actualment, i dono una dada perquè això també és variable contínuament–, les dades a dia d'avui eren que hi havia 671 secretaris, dels quals 398 eren titulars i 273 eren substituïts. Una part significativa d'aquestes places de secretari han estat cobertes per gestors dels substituïts –gestors de l'Administració de justícia–, places que estan cobertes per ells, i que això vol dir que deixen vacant la plaça de funcionari qualificat que podien tenir, perquè, clar, sempre són els millors els que passen en aquest salt. Això ens provoca, també, els inconvenients d'aquesta carrera.

Pel que fa al personal auxiliar, hem de lamentar un any més la situació en la qual ens trobem molts òrgans judicials de Catalunya, en els quals hi hauria, en fi, el que hauria de ser excepció. És a dir, que la plaça hauria d'estar coberta per un titular, però ho està per funcionaris interins.

El 22 de juny del 2010 es va fer pública la convocatòria d'oposicions dels anys 2009-2010 per als cossos de gestió, tramitació processal i auxili judicial per a un total de 713 places per a Catalunya. Que no s'ha previst per a l'any 2011 una oferta pública, malgrat les manques de personal dels òrgans judicials. Tots sabem, durant aquests anys, que totes les mesures que s'han pres –en realitat eren dues: una del 2010, i les altres del mateix 2011– fan que es redueixi el personal, però amb el que jo estava exposant aquí, que és el fet que suposa un percentatge d'interí –el 2010, eh?, a la fi de l'any 2010– del 33,85 per cent.

Però el que es fa més important és que jo tinc algunes..., que sempre els passa, en fi, a certes poblacions o a certs àmbits de Catalunya, que el percentatge del 33 ja el voldrien, perquè n'hi ha alguns que tenen el

85,71 per cent o n'hi ha que tenen el 80 per cent –de personal interí, parlo ara.

Per tant, és evident que, des d'un punt de vista de resolució, vull insistir-hi novament –i això és una qüestió de caire polític estrictament–, la Generalitat de Catalunya ha de tenir les competències en aquesta matèria de personal per poder fer una gestió i poder fer una política de personal que sigui adequada.

El 2010, el 19 de març del 2010, es va aprovar la relació de llistes definitives de persones integrants de la borsa d'interins, tant la general com la de reserva, amb la previsió que els aspirants a integrar-se en la llista de funcionament han de realitzar un curs de formació i tal. Que aquest és el segon problema que tenim habitualment, i és la manca de formació que es planteja en aquestes persones. Això també durant l'any 2011 ho hem treballat –la sala de govern i el Departament de Justícia– i estem en vies de solució; almenys parcial, perquè total mai pot ser, perquè són personal interí i nosaltres hem instal·lat la nostra Administració sobre la base de funcionaris de carrera. Per tant, trigarem més o trigarem menys, però en tot cas, com que són funcionaris de carrera, al que no podem optar és a sempre estar en la situació d'interinitat. Hem de fer un esforç perquè això es faci efectiu, darrerament.

En el que es refereix a oficina judicial i edificis, parlar de l'any 2010 ara és parlar de molt temps enrere. En la meva propera compareixença donaré dades molt concretes. Sí que podria avançar que, efectivament, el que es tracta d'edificis, doncs, és difícil ara que es puguin tenir inversions importants en aquest aspecte, tot i que efectivament hi ha alguns llocs que són urgents –també són urgents. No és possible que a Tarragona tinguem les instal·lacions distribuïdes per tota la ciutat, la qual cosa comporta un munt –una pila– de situacions conflictives dia a dia. Això ha de fer que dintre dels criteris de prioritat que s'estableixin, eh?, aquestes qüestions es tinguin en compte.

També és veritat que algunes d'aquelles han millorat. El 2010 parlàvem que Tortosa podia tenir un problema amb aquesta situació. Però, a dia d'avui, aquest problema ja ha estat solucionat, perquè hi ha hagut un trasllat de part dels jutjats que estaven en una situació de molta incomoditat a un àmbit que ja hi estan en millors condicions.

Barcelona continua sent una de les assignatures pendents. I jo un dia voldria convidar la Comissió de Justícia d'aquest Parlament que visités l'Audiència Provincial de Barcelona, que en un espai com el d'aquesta sala –en superfície– hi ha almenys dues oficines judicials, que comporten vuit magistrats, que comparteixen el despatx, més tots els funcionaris, més el secretari o la secretària judicial. I disculpin –i poder estic baixant a qüestions...–: dubto que sempre es compleixin tots els requisits de salubritat. Perquè el Palau de Justícia de Barcelona, que és un magnífic palau, és un magnífic palau que està pensat l'any mil nou-cents..., es va crear el 1908 –es va pensar–, però no té res a veure amb el que necessitem.

És veritat: durant el 2010 –que és la memòria que presento– es fa el trasllat a la nova Ciutat de la Jus-

tícia. I la veritat és que comparar ambdues coses, doncs... Des del punt de vista del palau, efectivament, tenim tota la parafernàlia –si ho volen així– del que és una administració de justícia pensada fa un segle, i la Ciutat de la Justícia és la justícia pensada en l'actualitat. Ho dic per aparença, després tot té inconvenients i tot té avantatges. Però és que l'Audiència Provincial de Barcelona està instal·lada a la planta baixa i al primer pis –a una part del primer pis–, i comparteix espais que són realment, en alguns supòsits, poc acceptables des del punt de vista del que hi ha.

Per tant, és evident que a Barcelona també s'ha de prendre alguna decisió en aquest aspecte. Perquè, efectivament, la sala de govern és molt conscient de totes les dificultats, i ha plantejat –i així ho ha plantejat– que prefereix que es faci una mica més tard, però que es faci bé, que no urgir com aquelles qüestions que no es poden fer de veritat. Però, en tot cas, el que no volem és que s'oblidi que la situació que hi ha és una situació que és poc acceptable.

També és cert que l'any 2010 parlem del que suposen les noves tecnologies –bàsicament, els sistemes informàtics–, qüestió que encara no està resolta, però que està en camí i se'n fan els estudis previs. Però això és molt important. Això, a part d'important, és urgent, perquè una bona organització solament pot passar per un sistema informàtic, una xarxa informàtica, que sigui suportable per a tota la feina que nosaltres tenim, i, sobretot, que sigui compatible amb la resta d'Espanya –amb la resta de l'Estat. Per tant, aquesta és una de les qüestions que està en resolució. Em consta que està en una fase en el departament, perquè ho hem tractat a la comissió mixta. Però, efectivament, és una cosa que a més –hi insisteixo–, a part d'important, és urgent. Hi ha un pla pilot implementat en un jutjat de primera instància de Barcelona sobre l'expedient digital; estem en aquesta fase, però aquesta fase ha de continuar rodant per poder-lo treure.

L'altra qüestió, que també és molt important –també em consta que no estava el 2010 més que com un esborrany, i ara espero que ja estigui en la pràctica–, és la relació de llocs de treball. És impossible que hi hagi una nova oficina judicial si no es defineix quina és la relació de llocs de treball que han d'ocupar cada un dels funcionaris. Per tant, això és una qüestió prèvia que també, com vam acordar –si no ho recordo malament, això va ser al mes de novembre, aproximadament, del 2011, a la comissió mixta que hi ha entre la sala de govern i el Departament de Justícia–..., que es posarien a treballar en aquest aspecte. Això és un tema, realment, que té força dificultats, perquè realment aquesta és una qüestió difícil, i més en una època com la que ens trobem, però que és imprescindible. És que no es podrà donar el segon pas si no es dona aquest pas.

Per tant, senyors diputats, penso que en la mesura que a vostès els correspon també, com a representants del poble de Catalunya, efectivament, aquesta és una qüestió que jo considero que vostès han de tenir també en el seu cap, perquè és una cosa que efectivament és molt important.

Bé, crec que ja m'excedeixo una mica del temps. No vull deixar d'assumir també les meves responsabilitats com a president del Tribunal Superior de Justícia i vull parlar de normalització lingüística, perquè realment també és un dels aspectes que..., probablement a l'Administració de justícia encara no hem arribat a allò que nosaltres desitjaríem, i fins i tot que jo desitjaria. Però, clar, aquesta és la situació. L'ús del català a l'Administració de justícia no és com al carrer i està molt lluny del sistema que hi ha al carrer. Per tant, no vull que sigui utòpic –perquè la utopia és allò a què no acabem d'arribar mai–, però en tot cas el que s'ha de dir és que hem d'avançar en aquesta línia.

És veritat que s'han fet molts cursos d'aprenentatge de català al departament. S'hi van inscriure, l'any 2010, 486 persones –això, presencial–, i d'autoaprenentatge, 714.

Bé, també és veritat que el percentatge de sentències dictades en català respecte a les dictades en castellà l'any 2010 va ser del 17 per cent –hem baixat, de les que hi havia abans–, enfront del 18,98 el 2009, i que al punt àlgid es va arribar l'any 2004, amb un 20,63 per cent.

Però també aquestes dades tenen una relació directa amb la utilització del català per les parts que acudeixen al procés. Perquè, a títol d'exemple, i pel que es refereix a la Sala de Civil i Penal del Tribunal Superior de Justícia –de la qual jo sóc el president, també–, continua la tendència al fet que els recursos arribin redactats en llengua castellana. L'any 2010 es van presentar 10 recursos de cassació en català per 155 en castellà; 4 recursos de queixes en català per 34 en castellà; i 2 recursos de revisió i responsabilitat civil en català per 1 en castellà.

Evidentment, això vincula. L'esforç l'hem de fer tots. L'hem de fer –i jo l'he assumit i assumeixo també les meves responsabilitats, si no ho aconseguixo–, però l'ha de fer tothom: l'han de fer les corporacions d'advocats, l'ha de fer aquest Parlament, l'ha de fer l'Administració, l'hem de fer tots com a societat.

I ara que he parlat també del Tribunal Superior de Justícia, vull dir també aquí –i ho repeteixo– que vostès tenen també una feina pendent amb aquest Tribunal Superior de Justícia. Saben vostès que hi ha una plaça de magistrat del Tribunal Superior de Justícia que encara està pendent, sense cobrir. Bé, ara ja ha passat una mica de temps, i vostès i jo mateix, que de la meua compareixença ja ha passat un any, diguem-ne, o dos..., i ja crec que és un moment que vostès comencin, en fi, els seus mecanismes que tenen per arribar a algun acord que sigui efectiu en aquest aspecte.

Jo vull dir que nosaltres som el vèrtex d'una piràmide en el que es refereix a l'àmbit jurisdiccional, al dret civil català. I que, per tant, des del meu punt de vista –i vostès, evidentment, són lliures i mai de cap manera jo els voldria condicionar–, crec que el que ens manca a nosaltres són persones que en sàpiguen molt, d'aquesta matèria de la qual nosaltres som el tribunal suprem, el tribunal de cassació, d'alguna manera, en el seu moment, eh? I, per tant, jo els prego que facin tots els esforços que siguin necessaris perquè en un

temps que sigui raonable es pugui arribar a aquesta conclusió.

Per ja acabar la meua intervenció –la meua exposició–, també vull significar que, efectivament, durant tot aquest any 2011 no hem estat parats –jo els donaré dades concretes la propera compareixença meua, però no hem estat parats. Evidentment, des del Departament de Justícia, i la sala de govern sobretot, han tingut moltes accions en matèria sobretot per intentar instal·lar a Catalunya, desenvolupar, el que és la nova oficina judicial.

La nova oficina judicial es pot mantenir en el terreny de la teoria, o podem anar a la pràctica i a la concreció. Si ens mantenim en el terreny de la teoria, ens quedarà tot molt bonic, però continuarem tenint solament qüestions purament, efectivament, que queden abstractes, que no ens queden en concret. Jo crec que en aquest aspecte hem donat un pas, darrerament, i és que hem posat els peus a terra, almenys per part de la sala de govern. I no demanem una aplicació integral de l'oficina judicial –de moment–, sinó que el que volem és que es comenci a treballar –i això ho van acceptar i ens vam posar d'acord en aquest aspecte– en serveis comuns en diferents llocs, amb un calendari de prioritats en aquest aspecte.

Hem treballat en aquest sentit, espero que es complexi. Vostès saben perfectament –i tots ho saben– que, des del meu punt de vista, el que és el poder judicial a Catalunya ha estat –i la sala de govern– molt raonable en les seves demandes en aquest aspecte, però el temps ens apressa a tots. I el servei al ciutadà l'hem de mantenir, i mantindre aquest servei exigeix un esforç que, a vegades, sense una organització que t'acompanyi, que sigui el suport de la teua acció, és francament difícil. Per això, en fi, nosaltres farem el nostre esforç, i espero que vostès sàpiguen comprendre també les nostres dificultats, les nostres mancances.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Gimeno, president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, pel seu complet informe. I ara obrim el torn perquè els grups parlamentaris puguin fer les consideracions o preguntes que estimin convenients. I començarem per la portaveu del Grup Parlamentari Socialista, la il·lustre senyora Agnès Pardell. Té la paraula per deu minuts.

Agnès Pardell Veà

Gràcies, president. Excel·lentíssim senyor Miguel Ángel Gimeno, benvingut a la comissió i moltes gràcies per la seva exposició, i també per la memòria tan àmplia que tenim a les nostres mans sobre quin ha estat el treball del tribunal al llarg de l'any 2010, i també les pinzellades que ens ha anat donant sobre el 2011.

El nostre grup parlamentari vol centrar la seva intervenció en tres temes que són, per nosaltres, clau. El primer d'ells fa referència a la garantia i a la qualitat de la prestació del servei públic de la justícia; el segon,

justament, és el desplegament de la nova oficina judicial i tot el programa de justícia.cat, i el tercer fa referència a l'aplicació del dret civil català.

Si anem a la memòria 2010, dins del que és l'apartat de consideracions generals, constatem, efectivament, l'impacte de la crisi econòmica, especialment en el que és la nostra comunitat autònoma, que és la que té més concursos de creditors, seguida de València, Madrid i Andalusia. I vostè mateix ens ha destacat la labor tan important que fan els jutges mercantils, que són els que tenen una major productivitat de tot l'Estat, i, a més a més, han actuat sense intentar suspendre els judicis.

Per tant, jo crec que els hem de felicitar per aquest esforç i aquesta tasca tan meritòria que ells fan, i també per tot el que està suposant l'impacte de la crisi en la jurisdicció social, que jo crec que aquí també, a causa de l'augment que s'ha produït..., tot el que són els reforços en la part d'acomiadaments, això s'ha anat resolent a poc a poc.

Vinculat amb la crisi econòmica i amb la disponibilitat de recursos pressupostaris hem de, justament, tractar el tema de l'organització dels recursos destinats a l'Administració de justícia. I som aquí molt conscients que els recursos són limitats, en tant que les necessitats moltes vegades són il·limitades.

I a mi m'ha cridat molt l'atenció un paràgraf, que li llegiré literal –de la memòria, concretament, que figura en la pàgina 9 d'aquesta mateixa memòria, i que està dins del que seria l'apartat de jutjats de primera instància–, però jo el que li vull preguntar és si aquestes afirmacions que es fan en la memòria poden ser extensives a tot el que és l'àmbit de l'Administració de justícia. I la veritat és que, tot i que comença amb el terme «només», diu: «Només amb la implantació de la nova oficina judicial, amb una nova política de personal no judicial i un increment efectiu de la planta judicial, i sobretot amb una nova cultura de contenció en la judicialització dels conflictes, podrien trobar-se els remeis eficaços per pal·liar la sobresaturació existent.» Després de llegir això, un diu: «només»? Carai, jo crec que aquí hi ha un programa, pràcticament, de tot allò que s'ha de fer.

I el que m'agradaria saber és si efectivament aquestes afirmacions, que estan dins del que és l'apartat aquest de jutjats de primera instància, poden ser aplicables –que jo ho crec així– a tot l'àmbit de l'Administració de justícia. Per tant, efectivament, el que és la implantació de la nova oficina judicial és fonamental. I tot el que és política de personal, també.

Però també m'agradaria deixar constància que hi ha alguna esperança que les coses puguin millorar, i un exemple molt clar el tenim en el tema dels registres civils. Als registres civils, si finalment aconseguíssem el que són les propostes del Ministeri de Justícia –que són fer una gran tecnificació pel que fa al seu funcionament i, per l'altra part, desjudicialitzar-los–, crec que a partir d'aquí acabarien els problemes que avui en dia tenim. Els tenim en alguns registres, per exemple, Cornellà de Llobregat o el mateix Registre Civil de Lleida, que fins i tot surten en programes de televi-

sió i es fa una gran difusió de tot el que passa. Penso que hauríem de fer un gran esforç en aquest sentit.

Pel que fa a l'apartat de personal, jo em referiré molt breument a la necessitat que tenim aquí, a Catalunya, de jutges i magistrats. Per tant, aquest és un tema que any rere any el plantejem, que és com fomentar les vocacions aquí, a Catalunya. I penso que en aquest moment, tot i que es fan contactes amb les facultats de dret i, per tant, es fa una gran labor entre l'alumnat de dret per tal de promoure aquestes vocacions..., el que li volia preguntar és si la crisi econòmica pot ser un al·licient –per entendre'ns, eh?– per fomentar les vocacions, atès que els joves avui en dia tenen aquestes dificultats per trobar ocupació, i la via de l'oposició podria ser un camí a seguir.

Un altre fet destacable que també m'ha cridat l'atenció de la memòria és l'entrada massiva de les dones a la carrera judicial, que ja en l'anterior memòria es va posar de manifest i que avui vull destacar, perquè resulta que tenim el 52,60 per cent de dones jutgesses o magistrades. Per tant, el percentatge va creixent i és molt important. I aquest canvi en el que és l'estructura demogràfica de la carrera judicial no hi ha dubte que suposa noves necessitats, sobretot si pensem en el tema de la conciliació de la vida laboral i familiar. I aquí entrem en una nova problemàtica, que a mi m'agradaria saber si planteja unes peculiaritats especials, o quin impacte té aquest fet si parlem de la carrera judicial.

Entrant ja en l'apartat d'oficina judicial, aquí s'insisteix en la memòria –insistència que nosaltres compartim– en la relació que existeix de causa-efecte entre modernització de la justícia i reforma substancial de l'oficina judicial. I, arribats a aquest punt, ens agradaria conèixer la seva opinió sobre la necessitat d'aquesta reforma del Decret 169/2010, de 16 de novembre, sobre estructura i organització de l'oficina judicial. Jo crec que hem de deixar constància que no es comença ara el tema oficina judicial, venim d'un temps en el qual ja es va treballar el tema de l'oficina judicial. En el seu moment ja es van crear les comissions corresponents, es va fer aquest decret que tractava sobre estructura i organització, i ara el que ens ha anunciat l'honorable consellera és que aquest decret s'ha de reformar. M'agradaria saber la seva opinió al respecte. Així com m'agradaria saber també la valoració que ha fet –que ja ho ha apuntat en la seva intervenció– sobre les proves pilot d'implantació dels serveis comuns processals generals als diferents partits judicials.

I voldria també manifestar-li la nostra preocupació respecte al fet que nosaltres vam insistir a través d'una moció –una interpellació primer, i després el nostre grup parlamentari va presentar una moció– sobre la nova oficina judicial i el seu desplegament. Com a conseqüència d'aquesta moció, al cap dels quatre mesos correspon donar-li compliment a través del control, i en aquesta es parla –per part del departament– que és necessari trobar un escenari –diu– «òptim», i en un termini total d'execució de vuit anys –és a dir, entre 2012 i 2019–, cal planificar i programar la implantació de l'oficina.

Entenem, nosaltres, que aquest termini de vuit anys, pràcticament començant des del 2012, és un termini que ajorna tot el que seria el desplegament de l'oficina. I entenem que podria fer-se perfectament a través de la implantació de diferents serveis i en diferents partits judicials. No cal que en tots els partits judicials, no cal que es faci el desplegament total, però sí que es pot fer de manera progressiva. I, per tant, també m'agradaria tenir una valoració al respecte sobre aquesta.

Una altra qüestió, una altra qüestió que crec que podria contribuir a resoldre la saturació que tenim en aquest moment en l'Administració de justícia, que és la potenciació de la mediació i de totes les vies extrajudicials de solució de conflictes. Per tant, sí o no a una llei general de mediació? Ara la tenim en l'àmbit del dret privat, però m'agradaria saber si seria possible, si és partidari o no d'aquesta llei general.

I, pel que fa a equipaments judicials, entenem que en la memòria..., i ens ha alegrat molt saber que durant l'any 2010 s'ha fet el trasllat a la Ciutat de la Justícia. Sembla que faci molt temps, i jo recordo perfectament en aquesta comissió que es parlava de les dificultats i dels problemes que teníem per fer aquest trasllat. Doncs, ja es va fer, el trasllat. Ha estat un primer any, com es diu a la memòria, d'adaptació de noves instal·lacions. I el que ens agradaria saber és, de les necessitats que en aquesta memòria es plantegen respecte a qüestions puntuals que caldria resoldre, si ja s'han resolt aquestes qüestions, si estan pendents, quantes n'hi ha. Dic això perquè, és clar, nosaltres..., en el moment de pressupostos seria bo de conèixer aquestes necessitats per fer –no ja ara, però sí en el futur– esmenes al respecte.

I acabo, president. El tema de la formació de jutges i magistrats, i aquí jo incorpore el tema precisament del compliment, l'aplicació, del dret civil català. Aquí tenim que al Centre d'Estudis Jurídics del Departament de Justícia s'imparteixen els cursos de formació continuada per a jutges, magistrats, fiscals i personal al servei de l'Administració de justícia. I ens sorprèn llegir darrerament notícies, que han portat tots els mitjans de comunicació, en què es diu que els jutges, els advocats i els fiscals no apliquen el dret civil català. Clar, aquí, què passa? Perquè nosaltres, feta tota, en fi, una gran labor –penso jo– de desenvolupament del dret civil català..., en l'anterior legislatura es van aprovar tres llibres: el llibre tercer, any 2008; el llibre quart, any 2008; i el llibre segon, any 2010. Per tant, tenim tots aquests llibres, que estan tots en vigor; i què passa aquí, que no s'aplica el dret civil català? És un tema de preocupació i m'agradaria saber la seva opinió al respecte.

I vull acabar només amb unes paraules que són paraules de la seva memòria i que fem nostres. Diuen: «El bon funcionament de l'Administració de justícia és una reclamació social, una necessitat imperiosa per a l'adequada marxa de l'economia, per al crèdit internacional del país i per al manteniment de l'estat del dret.» No podríem dir-ho de millor forma.

Moltes gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyora Agnès Pardell. Ara, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Pere Calbó i Roca.

Pere Calbó i Roca

Moltes gràcies, senyor president. Jo també voldria afegir-me a l'agraïment al president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya per la presentació de la memòria, que per nosaltres no només és un acte formal –que també–, sinó que jo crec que també és una bona oportunitat per a la reflexió, perquè de forma més pausada puguem analitzar alguns aspectes que segurament el dia a dia no ens permet tindre la perspectiva i la tranquil·litat suficient per analitzar-los.

Sí que la primera dada, que és la numèrica –després entrarem en una anàlisi més qualitativa–..., vostè ha esmentat que l'any 2010 hi ha una disminució o l'entrada és lleugerament inferior, però amb referència a la comparativa dels anys 2008 i 2009, que és precisament on es dona el pic més alt. I, per tant, malgrat aquesta disminució, doncs, clar, aquest és l'àmbit, que hem de tindre en compte que estem en uns pics molt alts respecte a anys anteriors.

Nosaltres sí que volem fer –i volem aprofitar l'ocasió, perquè a vegades no es fa i crec que nosaltres hi podem contribuir amb aquesta petita intervenció– un reconeixement tant als jutges, com als secretaris, com als funcionaris de l'Administració de justícia. Sobretot perquè si analitzem una dada..., jo crec que és una dada que cal subratllar, perquè demostra que fan una bona feina, malgrat les dificultats amb els recursos amb què a vegades treballen, no? I és respecte a la taxa de resolució, que, un any més, augmenta l'any 2010. I això té valor per si sol, però si analitzem aquesta taxa de resolució dels assumptes veiem que la tendència a l'alça ja ens ve des de l'any 2004. I, per tant, es demostra que és una tasca constant i un treball d'anys, aquesta voluntat d'anar millorant amb la seva aportació, el seu treball i la resolució dels assumptes. Vostè –i s'hi ha fet referència– ha ficat un exemple molt concret, que és la tasca dels tribunals mercantils. Però crec que aquesta taxa ens dona també referència que aquest treball, doncs, forma part d'una cultura –en podríem dir així– de l'Administració de justícia a l'hora d'intentar aportar el màxim per resoldre millor els assumptes.

S'ha fet una referència a la disminució de la taxa de litigiositat; i aquí el dubte és si aquesta reducció, aquesta disminució, que en principi l'hem de valorar positivament, és perquè s'adopten mesures de caràcter estructural perquè això sigui així, o també va acompanyada de la situació econòmica que fa que en alguns àmbits pugui provocar aquesta disminució dels litigis. I, per tant, caldria reflexionar sobre aquesta qüestió.

Jo sense voluntat, eh?, de posar-lo en una situació complexa –no és la meua voluntat–, sinó que en la mesura que vostè pugui, m'agradaria sentir la seva opinió i la seva reflexió sobre un aspecte o diversos aspectes concrets que són més d'actualitat, no són tant de la

memòria 2010, però que també per entendre aquesta anàlisi és necessari referir-nos-hi.

Vostè ha fet esment –i no ho repetiré–, doncs, de l'alt nivell o percentatge d'interins, sobretot del personal de l'Administració de justícia. Vostè sap que enguany s'adoptaran mesures que tenen una incidència directa en aquest col·lectiu, i voldríem saber com es viu aquesta situació i com vostè percep, doncs, que poden afectar aquestes mesures aquest personal. Vostè ha ficat algun exemple que en determinats indrets –en determinats partits judicials– aquesta taxa d'interinitat passa del 70 per cent. Per tant, hi pot tindre una afectació i cal conèixer la reflexió o l'opinió.

De la mateixa manera, una petita referència també –si vostè ho creu, eh?, i, si no, tampoc el vull ficar en una situació complexa– a la implantació de les noves taxes judicials aquest any 2011, sobretot si això va vinculat a una millora de la implantació de les noves tecnologies en els nostres tribunals i jutjats, i si va vinculat també a aquesta modernització de l'oficina judicial. I, per tant, veure realment si això pot anar en aquesta direcció, doncs, pot suposar, malgrat que és una mesura evidentment impopular, també un salt qualitatiu i sobretot una inversió constant, precisament per assolir aquests objectius que es plantegen i que tots hi coincidim, però que després cal portar-los a la pràctica. I la realitat ens demostra que, fins ara, alguns no s'han fet realitat. I, per tant, cal veure si això pot ser un mecanisme per assolir aquests objectius, o no.

Respecte a la referència a la violència sobre les dones que s'ha fet –i, evidentment, no tinc res a dir, aquí–, és evident que la realitat, i sobretot a l'inici d'aquest any, fa..., que alguna cosa passa –i no només depèn de l'Administració de justícia, també depèn de molts altres àmbits. Que és evident que, malgrat els esforços que fan i que alguns... –vostè ha donat unes dades positives des del vessant de l'anàlisi judicial–, alguna cosa succeeix que fa que tots plegats hàgim d'intensificar encara més el treball en aquest àmbit.

Ràpidament, respecte a la incorporació dels nous jutges i magistrats titulars. Bona notícia. Una de les notícies esperades per tothom era que progressivament això s'anés produint. Després caldrà analitzar –i vostè en la compareixença de l'any passat hi feia referència– la mobilitat posterior que pot produir-se després d'estar un temps en la incorporació en els seus destins. I, per tant, caldrà veure també no només si aquesta bona notícia després no es veu limitada per una mobilitat posterior, que vostè podrà conèixer d'una forma molt més detallada.

Aprofitaré la referència que vostè ha fet al contenciós administratiu, a l'excés de càrrega de feina –i sobretot la reflexió interessant que vostè ha fet sobre que determinades infraccions administratives de caràcter lleu, doncs, no poden comportar l'increment o la destinació de recursos posterior que es fa, perquè això perjudica altres assumptes–, per plantejar la qüestió –que hi ha hagut alguns moments que ha tingut un debat molt àlgid, que després es va anar apaïgant–, i és sobre la justícia de proximitat i si aquest pot ser un canal, doncs, per intentar, des d'una perspectiva,

al nostre entendre, jurisdiccional..., nosaltres en cap moment plantejgem –com en algun moment s’havia plantejat, sobretot l’any 2005 amb l’aprovació de la Carta municipal de Barcelona–, doncs, fer com una justícia, però no jurisdiccional –nosaltres no ho plantejgem en aquests termes en cap moment. Però sí que pot haver-hi mecanismes, que això ens permeti –agafant aquest exemple, com en molts altres es pot fer–, que puguí, complementar el que es deia abans en la mediació, però alhora puguí descarregar els òrgans judicials, per precisament poder-se dedicar a aquells assumptes de major transcendència o de major quantia.

A nosaltres, respecte a l’aplicació del dret civil català, ens agradaria conèixer amb més tranquil·litat la seva opinió sobre la seva aplicació o no. A nosaltres ens dóna la impressió que a vegades es magnifiquen certes notícies que després posteriorment, immediatament, es matisen i es situen en una situació més ajustada a la realitat, no?, que no només un cert titular que en un moment donat, doncs, pot impactar. És evident que, des del nostre grup, si en els termes en què s’ha publicat –que nosaltres no creiem que siguin exactament aquests–, doncs, hi hagués aquesta no-aplicació del dret civil català, seria molt preocupant, no?, com a legislació vigent que és. I, per tant, m’agradaria saber la seva opinió una mica més reposadament.

Respecte als equipaments judicials, si tots som conscients i tots podem compartir la dificultat del moment, la dificultat inversora no s’escapa a l’àmbit de l’Administració de justícia com no s’escapa a altres àmbits, com poden ser el sanitari, o l’educatiu, o la seguretat. Això és evident. Però sí que és possiblement exigible –i no li pertoca tant a vostè com a nosaltres–, almenys, establir una planificació i un calendari. És a dir, sabem les dificultats que hi ha, sabem que les capacitats inversores són limitades i, per tant, cal conèixer quina és la prioritització que fa el Govern d’aquesta capacitat limitada inversora. Però, sobretot, quin és el full de ruta a l’hora d’establir aquestes situacions. És a dir, que almenys tinguem un destí o un final clar cap a on volem anar, en quins termes hi volem anar i en quins terminis hi volem anar. Perquè el que jo crec que no és admissible és que es puguin descriure situacions com vostè les ha descrit molt clarament, perquè són les reals, i amb una sensació que no sapiguem quin serà el final d’aquesta adequació. I, per tant, crec que això és important –i això no li pertoca tant a vostè com a nosaltres–, doncs, insistir en aquesta consideració de com a mínim tindre clara una calendarització d’aquestes inversions per saber cap a on volem anar.

Sí que volia –perquè això ens interessa especialment– conèixer –si es pogués: sabem que els efectes per la seva aprovació els veurem mes endavant, sobretot a l’any 2011–..., però una valoració més en profunditat sobre la jurisdicció penal i la referència que vostè ha fet al protocol de conformitat que es va aprovar. Això sí que ens interessa especialment, per veure realment quins efectes efectius pot tindre en aquesta qüestió.

I una valoració final per no allargar-nos, i és sobretot una qüestió que preocupa i que té la seva incidència en l’àmbit de la justícia, que és la qüestió de la multireincidència. És una qüestió recurrent, és una qüestió en

què s’han fet reformes legislatives no només del Codi penal, sinó també en l’àmbit processal, i la realitat ens demostra que no acabem de trobar la solució per resoldre aquestes situacions que creen tanta alarma social. I, per tant, veure com..., la darrera modificació del Codi penal, doncs, se’ns va presentar com que un dels seus objectius clars era aquesta actuació contundent contra la multireincidència. Sembla que aquesta actuació no és tan efectiva, entre altres coses perquè qui la va promoure ja reconeix que cal modificar un altre cop el Codi penal, perquè no s’han aconseguit els objectius. Però sí, des de la perspectiva judicial, veure realment quina és la seva visió –i que s’ha demostrat que quan hi ha hagut un treball conjunt dels cossos de seguretat amb la fiscalia s’han aconseguit uns resultats molt més efectius que no, a vegades, només amb la modificació legal.

I, per no excedir-me en el temps, malgrat que hi havia moltes qüestions de les quals ens agradaria conèixer la seva opinió, deixaríem aquí la nostra intervenció.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La vicepresidenta

Gràcies a vostè, senyor Calbó. Ara és el torn de l’honorable senyor Salvador Milà, en nom del Grup Parlamentari d’Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa.

Salvador Milà i Solsona

Moltes gràcies, senyora presidenta. També agrair-li en nom del meu grup parlamentari la seva compareixença i el fet que, una vegada més, hagi situat el seu informe en el context de realitat social i econòmica del país. De fet, la justícia, el que passa a la justícia, no és més que el reflex del que li passa a la societat.

És significatiu que vostè hagi assenyalat com el 2010 va semblar que la crisi econòmica tenia ja una certa recuperació, en la mesura que disminuïen els procediments concursals, acomiadaments, etcètera. I com, per desgràcia, l’aplicació de determinades polítiques de restricció de despesa pública i de polítiques de foment ens ha portat que el 2011 i el 2012 –per desgràcia–, quan vingui a presentar la memòria, la realitat que reflecteixi serà també mot més dura.

I és des d’aquest àmbit de la situació socioeconòmica del país i com afecta els ciutadans que voldríem centrar la nostra intervenció i les qüestions que li volem plantejar. Algunes de molt immediates que ha deixat vostè en el tinter quan parlava de les necessitats de l’Administració de justícia de Catalunya per atendre el país. Vostè ha dit: «Vàrem ser molt modestos a l’hora de plantejar les demandes per al 2011» –que es van formular a finals del 2010– «de plantilla judicial no parlant de nous òrgans» –recordem que el 2010 va ser l’últim any en què es van crear òrgans judicials a Catalunya, que, de fet, es van posar en funcionament a primers del 2011. Però no ens ha acabat de dir quina era aquesta petició tan raonable, tan ponderada que havien fet de creació d’òrgans..., de jutge, fos unipersonals o en tribunals.

Respecte al tema de la situació del contenciós administratiu –per anar a temes molt breus–, crec que hem de prendre nota del suggeriment que fa que en les administracions catalanes, tant la local com l'autonòmica, prenguin coneixement que són elements de doctrina consolidada. I crec que en aquest sentit seria interessant alguna mena d'iniciativa perquè a la comissió mixta del departament amb el tribunal –i també, per què no dir-ho, la relació que podrien establir amb la Federació de Municipis i l'Associació Catalana de Municipis– s'establiessin també uns certs principis de bones pràctiques –aquest és un concepte ara modern–, que podrien incidir en el fet que les administracions sabessin..., o es comprometessin a no litigar en temes que siguin ja doctrina més que consolidada.

Nosaltres volíem fer incidència i demanar-li pronunciament sobre temes que es van començar a plantejar el 2010, però que el 2011 i el 2012 tenen una gran resonància.

Primer –i vostè s'hi ha referit–, evidentment, el tema dels llançaments hipotecaris, el creixement que té, i el conjunt d'iniciatives que des del Parlament, des dels ajuntaments, des de la societat civil, les plataformes d'afectats, etcètera, s'han plantejat de com abordar la problemàtica social que hi ha al darrere. S'ha avançat, s'han establert oficines al respecte –Ofideute, oficines municipals–, però des del nostre grup –amb tota modèstia i amb tot respecte– creiem que es podria fer més des de l'Administració de justícia.

Un primer tema que li volem assenyalar, senyor magistrat. Sabem que és conflictiu avui fer un llançament hipotecari, i tant que ho és. Hi ha oposició a aquests llançaments, perquè no hi ha una solució a la continuïtat en el dret a l'habitatge. Hi han dues maneres d'abordar-ho: abordar la problemàtica social i, si s'arriba a aquesta situació, trobar-hi una sortida –via habitatge de protecció oficial, via dació en pagament, amb cessió en arrendament, etcètera. En fi, ara no direm la panòplia de mesures que hi han, però que evidentment requereixen intervenir *ex ante*, no *ex post*, no quan la gent està al carrer, sinó abans que aquesta situació es produeixi. I la veritat és que hi ha una certa sensació en molts municipis, i en la gent de Benestar i Família, i de la Generalitat, i d'Oficina d'Habitatge –aquí tothom jo crec que actua amb la millor bona fe–, que no hi ha prou col·laboració, a vegades, amb l'Administració de justícia per facilitar, amb tot el respecte que calgui a la intimitat, l'accés de les persones afectades –que normalment són molt vulnerables– a l'existència d'aquests recursos i la detecció d'aquelles situacions en què seria possible aplicar aquests elements de mediació prèvia, d'actuació administrativa, per evitar que s'arribi a la situació de l'extrem. Això per una part.

Creiem que, sense vulnerar el secret de les dades personals, via informar el perjudicat –en definitiva, en el moment que se li notifica que està en aquest procediment se'l podria informar dels recursos que la comunitat dona, i la justícia també és un recurs de la comunitat–, no comprometria a res orientar respecte a aquestes persones no amb la fredor de: «Vostè té una

papereta, i o compareix o serà llançat», sinó que hi han aquests recursos i facilitar aquesta informació.

I un altre aspecte en les situacions del llançament, que vàrem tenir ja ocasió de transmetre-li. És molt còmode, però no és gaire respectuós amb els drets a la tutela judicial efectiva i a la intimitat, assenyalar llançaments entre el dia 8 i el dia 14, a qualsevol hora de qualsevol dia d'aquests. La llei, a l'article 129 i al 131 de la Llei d'enjudiciament civil, diu que a les persones se'ls ha de notificar la diligència de llançament, i se'ls ha de dir quan serà, i no es pot dir que serà qualsevol dia entre un i l'altre, i viure una situació de tensió. Que això es fa per evitar que s'expressi la protesta? Doncs, abordem les causes de la protesta, però no busquem subterfugis que acaben apareixent d'una fórmula molt violenta respecte a les persones afectades. És incòmode per al tribunal? Segur. És incòmode per a la societat? Sí. Hi han d'intervenir els Mossos d'Esquadra? Doncs, fem quelcom perquè no hi hagin d'intervenir. Però no posem situacions que creen veritable crispació social i afecten persones molt vulnerables.

Sap vostè perfectament a què em refereixo; és una pràctica que aquests dies he tingut ocasió de constatar a Mataró, que es va suspendre un llançament, i s'ha fet el mateix procediment: s'ha tornar a assenyalar per a d'aquí a uns dies, entre tal dia i tal dia. Doncs, no. Intentem abordar aquesta situació amb respecte als drets humans d'aquestes persones afectades.

També ens volíem referir a una altra qüestió, que és molt d'actualitat i que els correspon a vostès intervenir-hi: què passa amb el centre d'internament d'estrangers? Saben que s'hi han produït situacions complicades, que són una terra de ningú; és un purgatori, perquè no està ni sotmès al sistema penitenciari, ni al..., és teòricament administratiu, estem davant d'una situació que semblava ja esborrada, que eren les detencions administratives –això que si hagués sigut en el temps d'una dictadura, hauria fet aixecar la gent de les cadires. Tenim aquí centenars, milers de ciutadans, en aquest país, que són persones i que estan en centres de detenció que en diem en anglès *no man's land*, és a dir, una terra de ningú, que no està subjecta a cap protecció i que, per cert, fins i tot l'Administració de l'Estat impedeix que el nostre síndic de greuges, com a autoritat preventiva de la tortura i dels maltractaments, pugui inspeccionar.

Sabem que hi havia una proposta del Tribunal Superior de nomenar –o una possibilitat– dos jutges d'inspecció perquè fessin la supervisió d'aquests centres i que no fos el jutge de guàrdia, que evidentment té altra feina cada dia. I aquesta és una petició que a les entitats protectores de drets humans els hem fet arribar, i no hem d'esperar la memòria del 2012 per demanar-li com està aquesta situació i com valoren vostès aquesta situació realment lamentable.

Dites aquestes qüestions, podem passar ja a d'altres igualment interessants, però potser menys punyents, i hem volgut posar-les aquí per davant.

Respecte al tema de la situació econòmica –és un comentari, però jo crec que vostè ha demanat que el

fem-, com pot ser que disminueixin les reclamacions de quantitat per procediments monitoris? Doncs, precisament, potser –per desgràcia– perquè haurem de posar aquesta xifra en correlació amb l'increment dels concursos de creditors i amb el que no són concursos de creditors, que són empreses que baixen la persiana purament i simplement. I hom posa un monitori quan té qualsevol mínima expectativa de poder cobrar, però quan sap que no hi ha solvència, que l'empresa està a punt de tancar o ha baixat les portes, o quan ara sap que per posar una reclamació d'un monitori haurà de pagar cent vint euros o seixanta euros i, si vol recórrer, haurà de pagar més a través de les taxes... Estic segur que a la memòria del 2012 veurà vostè que aquests procediments han disminuït. I això és preocupant, perquè això vol dir diners que es perden, solvència que es perd, fiabilitat del sistema econòmic; i una cosa, indubtablement, està relacionada amb l'altra.

Se li ha parlat ja sobre el tema de l'aplicació del dret català, és una qüestió en què nosaltres subscriuim la pregunta que se li ha fet. Creiem que hi ha feina per fer. I aquí ens preocupa també –i crec que vostè hi ha de tenir una opinió–..., perquè fins ara ha estat molt positiu per a Catalunya que l'Escola Judicial estigués a Catalunya –i va tenir ocasió aquesta comissió de visitar l'escola, de veure com s'integrava a la realitat social i econòmica del país, com coneixien els jutjats els advocats, i tot el sistema–, i ara se'ns anuncia –i voldria conèixer la seva opinió– que tot això es reduirà a un curset abreujat de sis mesos i *a la calle*, que diríem, no?, i *fuera*. Això pot ser molt perjudicial i significar un retrocés respecte al que ha estat aquesta possibilitat que els futurs jutges coneguin la realitat social del país, integrin també els aspectes no merament legislatius o jurisprudencials, sinó els aspectes socials, els aspectes de..., en fi, tot el que se'ns va explicar, i que vam trobar molt interessant. I creiem que seria bo conèixer l'opinió del president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya al respecte.

Res més. Demanar-li que, sempre que vulgui i que pugui, ens faci arribar les peticions. Sàpiga –encara que no han tingut gaire èxit– que aquest dematí s'han votat un conjunt d'esmenes que demanaven que hi haguessin més recursos per als interins, que es cobriessin els recursos per a les places vacants, que hi haguessin recursos informàtics –perquè la partida d'equipament informàtic ha baixat. Que es donés una mica més perquè tot això que demana vostè anés endavant. Ho intentarem, evidentment, amb la seva autoritat moral, que estic segur que la conselleria coneix, però que creiem que es pot fer una mica més al respecte. I nosaltres en aquesta línia continuarem, i també proposarem a la comissió una visita a l'Audiència Provincial de Barcelona per conèixer la situació d'aquest servei, potser abans d'anar a la nova Ciutat de la Justícia.

Gràcies, senyora presidenta.

La vicepresidenta

Gràcies, senyor Milà. Ara, en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el senyor Pere Aragonès.

Pere Aragonès i Garcia

Moltes gràcies, presidenta. En primer lloc, volem donar la benvinguda a l'excel·lentíssim senyor Miguel Ángel Gimeno. Vostè sap que és molt benvingut en aquesta comissió, i li agraïm la seva presentació, i li agraïm també el contacte fluid amb aquesta comissió, més enllà de les presentacions de les memòries anuals. I, en aquest sentit, doncs, estem molt satisfets.

També, abans de fer uns quants comentaris i fer-li algunes preguntes, ens agradaria disculpar el fet de no haver pogut assistir a tota la presentació de la memòria, ja que ens coincidia amb la votació de les esmenes a la Llei de mesures –algunes de les quals també comentaré– respectives a les taxes de l'Administració de justícia –com es diuen ara. En la meua intervenció crec que també li faré alguna pregunta al respecte, no?

Primer començarem, nosaltres, remarcant algunes de les xifres que hem pogut veure a la memòria i que certifiquen, doncs, que la justícia del nostre país, com tots els altres àmbits de la societat, també està afectada i rep les conseqüències de la crisi econòmica, fins i tot en una reducció de la litigiositat, que és petita, però que és contrari al que havia passat en períodes anteriors, en què la litigiositat augmentava. I nosaltres entenem que aquesta, probablement, es deu al fet que hi ha una reducció del tràfic mercantil i que hi ha menys capacitat econòmica per afrontar els costos de processos judicials per resoldre controvèrsies, no? Quan moltes vegades intentem buscar mesures alternatives a la resolució de conflictes, doncs, ens en trobem una de no prevista, que és la crisi econòmica, que s'ha convertit potser en la mesura més eficaç. Però això crec que ens hauria d'entristir, perquè vol dir que són controvèrsies que queden sense resoldre o mal resoltes, perquè no crec que els instruments de mediació, malgrat que fan molt bona feina, puguin absorbir tothom que no pugui accedir-hi per no tenir els diners per poder afrontar els costos d'un procediment judicial.

Sí que veiem que en tres anys els concursos de creditors han augmentat, en la memòria dels tres anys anteriors, en què hi ha un augment de la morositat que es tradueix –com a mínim en la memòria del 2010– en un augment dels procediments monitoris; que les execucions hipotecàries es mantenen en un nombre molt alt. Per tant, parlem de més de divuit mil anuals. I creiem que és un drama social al qual cal donar una resposta. I recordo que en la darrera presentació de memòria seva davant d'aquesta comissió en vam parlar. Vam comentar que aquest Parlament elaborava una proposta per elevar-la al Congrés dels Diputats de cara a evitar tot el drama social i humà que hi ha relacionat amb els desnonaments. I entenem que aquí, doncs, fem feina, però evidentment, probablement, no a la velocitat que voldríem.

La qüestió dels acomiadaments, que evidentment ocupa una part important de la feina dels jutjats socials. I el fet que s'hagi reduït en 1,7 per cent l'entrada de casos relacionats amb la violència sobre la dona, però que, en tot cas, hem de seguir lamentant que parlem de més de 33.000 casos nous que han entrat, i que això és una verdadera xacra social, que és una xifra igual a

la de la resta de casos que han entrat als jutjats penals. Per tant, entenem que parlem realment d'un problema que va més enllà d'una qüestió legal, que també és una qüestió cultural.

Una altra de les xifres –i més enllà de la litigiositat, les xifres sobre l'organització o la capacitat que tenim en els nostres jutjats per poder donar resposta a tota la solució de conflictes, doncs, que és la seva tasca– és el fet que hi ha hagut cinquanta-cinc peticions de canvi de destí per part de jutges i magistrats i, en canvi, només s'han pogut cobrir trenta-tres places amb nous jutges. Per tant, entenem que aquesta és una qüestió pendent que tenim, no?

Més enllà d'aquestes xifres, sí que hi han alguns aspectes de la memòria que van bastant relacionats amb temes que normalment discutim, a vegades aprovem i a vegades estem en desacord amb el Govern, en aquesta comissió. És evident que el que sempre parlem de la modernització de la justícia no és un caprici ni dels grups parlamentaris, ni dels jutges i magistrats, ni del Govern, sinó que és una necessitat per donar sortida a tots els problemes i a totes les dificultats, que de manera molt clara també s'expressen a la memòria.

Nosaltres hem discutit en aquesta comissió la necessitat d'establir un calendari de prioritats. Evidentment, coincidim que no es pot fer d'un dia per l'altre, la implantació de tota la nova oficina judicial –ni hi han els recursos econòmics per fer-ho d'un dia per l'altre–, que és un procediment complex. I per això hem instat el Govern, el Departament de Justícia, en l'àmbit del qual és responsable, a establir aquest calendari de prioritats, i tenim constància que hi treballa.

Evidentment, aquí tenen una relació molt important els mitjans personals i materials de què disposa l'Administració de justícia. I en mitjans personals, si bé parlem de la memòria del 2010, durant l'any 2011 hi ha hagut tota una nova política de despesa en l'àmbit del personal al servei de l'Administració de justícia, que ens consta que ha alterat de manera important com funcionen els nostres jutjats, no? I, per tant, ens agradaria que ens poguéssiu explicar una mica més l'afectació i, doncs, si tenen esperances, a partir de les dades que tenen, que aquesta situació pugui millorar una mica.

Nosaltres entenem que en alguns –i en tenim constància– jutjats fins i tot algun dia han hagut gairebé de penjar el cartell de tancat, perquè no hi havia prou personal per cobrir les vacants, i que estan en el límit. Vostè em sembla que en una compareixença anterior deia que estàvem sota mínims o estàvem en situació de serveis mínims, per dir-ho així, i que tirar més enrere situava amb molta dificultat l'Administració de justícia del nostre país. S'ha anat més enrere. I, per tant, el que ens agradaria també és que poguessin valorar això, perquè precisament aquesta és una de les qüestions que discutim més en aquesta comissió, en el Ple del Parlament, hem fet diverses mocions... I, evidentment, hi ha unes limitacions pressupostàries, que tots en som conscients, però que això no ha de ser un impediment perquè seguim demanant que es pugui trobar una solució en l'àmbit de totes les vacants

no cobertes del personal al servei de l'Administració de justícia.

Tot l'àmbit d'infraestructures: coincidim en les necessitats. De fet, són esmenes que nosaltres hem presentat als pressupostos i que aquest matí no s'han acceptat.

I també relacionat amb els pressupostos, nosaltres li voldríem demanar, com s'ha fet per part d'algun altre grup, la seva opinió sobre les noves taxes judicials, que tenen un nom... Cada vegada que va avançant el procediment de discussió de la Llei de mesures va variant, el nom, i cada vegada és més embolicat, per al final amagar el que ens sembla a nosaltres que és una doble imposició al costat de les taxes estatals, no?

Alguna vegada ens ha arribat, per part de la magistratura, la reflexió que algun tipus de taxa judicial, més enllà de les que hi han ara, seria interessant de cara a evitar un ús abusiu de l'Administració de justícia –que es recorri per recórrer fins a l'última instància, no?, encara que es vegi que no s'anirà enlloc, però que s'intenti allargar el procediment el màxim possible. I que, en aquest sentit, una taxa seria potser moderadora –una expressió que es fa servir també en altres taxes noves que entraran en vigor aquest any.

Nosaltres entenem que pot ser que en alguns casos sigui així, però entenem que el fet de, per exemple, establir una taxa per a l'execució de títol judicial, bé, a part de ser absolutament sorprenent, és absolutament injust, perquè ja hi han dificultats per poder resoldre a temps, que després encara has de pagar per executar una sentència que ja ha estat emesa, no? Evidentment, les taxes judicials proposades fan referència a molts aspectes. Nosaltres entenem que, malgrat que se n'exclouen els aspectes de família..., i entenem que poden provocar dos efectes. Un és que posen en més dificultats tot el que són també les empreses del nostre país per poder tenir una administració de justícia que resolgui els seus problemes. I, per l'altre, aboca molts ciutadans a demanar un recurs a la justícia gratuïta, cosa que provocarà un augment de despesa de la Generalitat en justícia gratuïta, que al final, mirant exactament què s'ingressa per taxes i què s'augmenta de justícia gratuïta, probablement (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –i acabo, presidenta, si em deixa vint segons–, no s'haurà solucionat res, sinó al contrari.

Dos apunts finals. El tema de l'ús de la llengua catalana en els nostres jutjats. Sap que per part del nostre grup aquest és un tema d'especial interès. S'ha fet un esforç, creiem que queda molt camí per fer, i entenem que cal seguir-hi insistint i els animem a fer-ho.

I pel que fa a les denúncies que hem conegut no només per mitjans de comunicació, sinó també per part d'advocats que s'han trobat directament en molts casos d'un desconeixement per part..., o que s'obvia directament el dret civil català per resoldre sentències en l'àmbit civil en el nostre país. I, això, ens han arribat casos de bastants advocats que així ens ho han transmès, no? Per tant, entenem que més enllà de la formació que es fa, que el Centre d'Estudis i Formació Jurídica Especialitzada també fa, creiem que cal fer un esforç complementari. Perquè nosaltres, en aquest

Parlament, en matèria de dret civil, en el qual tenim competència, fem lleis pròpies per als assumptes propis del nostre país. Per tant, per donar-hi la solució més adequada. I si això després no s'aplica en l'Administració de justícia, realment, doncs, la llei que no s'aplica no és llei, a la pràctica. I, per tant, entenem que aquest és també un tema d'especial preocupació.

Moltes gràcies, senyora presidenta, per la seva benevolència amb el temps.

La vicepresidenta

Gràcies a vostè. S'ha de dir que tots vostès s'han ajustat als deu minuts de temps. Ara és el torn de la senyora Carmen de Rivera, en nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans.

Carmen de Rivera i Pla

Sí, gracias, presidenta. Señor Gimeno, yo soy la última en intervenir y no me voy a extender. Sí agradecerle la comparecencia, agradecerle el informe que nos ha dado, al que hemos tenido acceso por la presentación y también documentalmente.

Y nada más que para coincidir con usted, porque ha evidenciado que efectivamente los ratios de asuntos por juez siguen siendo en Cataluña muy elevados, y ello provoca un problema que ya es endémico en Cataluña, que es que los jueces no quieren venir a Cataluña; y si vienen, se van. Es una situación que se viene perpetuando en los distintos años en los que hemos asistido a las presentaciones de las memorias de los presidentes –de los sucesivos presidentes– del Tribunal Superior de Justicia, y que a nosotros nos parece preocupante. Y una situación que se va perpetuando de año en año es que no se resuelve bien.

Y efectivamente, aquí, ¿qué pasa? Que los jueces que vienen se encuentran con un territorio que tiene una situación de unos ratios muy elevados, y que además no es amable, digamos, a la hora de trabajar. ¿Por qué? Porque este juez se encuentra con mayores dificultades. Aunque haya podido tener una formación en el aspecto del derecho civil catalán, se encuentra con el problema –si quiere llamarlo así: desde nuestro punto de vista lo es y para ellos también– del idioma, que aunque se pongan facilidades no deja de ser una dificultad. Creemos que esto entorpece el trabajo de las personas. Y además no hay que olvidar que los jueces que vienen aquí, a Cataluña, también son personas, son personas que tienen familia y que se produce..., es una complicación añadida. Y ese es un punto que quizás habría que empezar a ponerle..., sin quitar ningún derecho naturalmente a recibir la justicia también en catalán, pero que también hay que tener en cuenta que las personas que vienen aquí para esto tienen estas dificultades.

Usted ha hablado de las inversiones efectuadas, que sí que se han hecho, pero que siguen siendo insuficientes. Sabemos que hay problemas ahora, en estos momentos, de presupuesto, pero no por ello se puede dejar de decir que persisten estas carencias materiales y humanas. No me extenderé en ello. Mis compañeros

diputados también..., y somos todos conscientes de estas necesidades, pero...

Y recogemos, por último, la solicitud efectuada –en lo que de este grupo dependa, cuente con ello– de que se haga de una vez la necesaria relación de *llocs de treball*. Creemos que es importante que se haga, precisamente, para poderse adaptar a las necesidades derivadas de la implantación de la oficina judicial y de las necesidades demográficas, y por asuntos. Y, por supuesto, aunque no depende de este grupo ya, dadas las mayorías, pero para la cobertura de la vacante en la sala del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña que depende de este Parlamento.

Nada más, señor Gimeno. Una vez más, muchísimas gracias, estamos también a su disposición para lo que necesite. Gracias.

El president

Moltes gràcies, senyora De Rivera. I ara, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la seva portaveu, la il·lustre senyora Elena Ribera.

Elena Ribera i Garijo

Gràcies, senyor president. Benvingut, senyor president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. Ens alegrem de poder compartir amb vostè aquesta segona estona i de l'anunci que ens ha fet que hi haurà aquest esforç per posar-nos al dia en el tema de les memòries. Estarem amatents, i per la part nostra, tota la col·laboració.

Ens fa especialment gràcia, perquè ja és la segona vegada que ve a presentar la memòria –si no ho tinc mal fixat– d'exercicis anteriors al fet que vostè fos president, perquè em sembla recordar que va prendre possessió cap al mes de desembre en la sala dels passos perduts. Que té la seva gràcia, perquè el que sí que està clar és que els passos que des que va assumir la direcció –i també en relació amb els presidents anteriors– s'han fet en matèria de justícia no avancen amb la rapidesa que voldríem tots, pel bé de tots, però no són perduts, perquè si mirem d'on venim, veiem que s'ha fet un camí, no? Que ens queda molt per recórrer, és evident, però també som tots coneixedors de les grans dificultats que hi ha, perquè en l'àmbit de la justícia tenim competències compartides –algunes exclusives a Catalunya, unes altres compartides amb l'Estat, el Consejo General del Poder Judicial. La bona voluntat de tots els intervinents, per descomptat, però la dificultat de fer els passos costa, quan se tenen de lligar interessos objectius, i sobretot quan no acompanyen els recursos.

El tema de no acompanyar els recursos, que vostè ha posat molt bé de manifest, ja se feia sentir l'any 2010 –que és el que correspon a aquesta memòria–, encara que hem de dir en honor de la veritat –i ens agrada dir-ho– que l'esforç que s'ha fet sempre des de Catalunya, independentment del color del Govern que hi hagi hagut, ha sigut important, i ha fet que en la mateixa memòria es reconegui que és, com a comunitat

autònoma, la que més inverteix en l'àmbit de l'Administració de justícia. Que no és suficient –ja hi estem d'acord, també, amb les valoracions–, perquè sempre se'ns queda curt.

La mateixa memòria planteja –i vostè ho va fer la passada intervenció, avui no, perquè l'ha centrat, i ho entenem, en unes altres coses– possibilitats per fer front precisament a aquest problema, com és el tema de la desjudicialització, o com són les reformes legislatives. Inclús en la mateixa memòria s'apunta –i també ho ha fet algun company que ha intervingut anteriorment– la possibilitat que la justícia no sigui totalment gratuïta per –sense detriment del servei– fer possible que assolixi els objectius que té plantejats, no?, i estudia el 2010 ja com s'hauria de fer i quines reformes legislatives s'havien de portar a terme.

Bé, veiem, per tant, que en l'àmbit dels recursos això ha generat –ja el 2010 la generava– una dificultat per cobrir les vacants que es produeixen en l'àmbit del personal auxiliar. I això va ser fortament demanat pel mateix Tribunal Superior, per la sala de govern, i el departament –en aquell moment presidit per la consellera Tura– feia el que podia –volem creure-ho–, de la mateixa manera que aquest Govern fa el que pot amb els recursos que té.

El que deixo damunt de la taula –perquè vostè em rectifiqui en cas que estigui equivocada i que hagi fet una mala interpretació– és que el problema que tenim avui, que s'ha posat en relleu anteriorment per alguns companys, no és un problema nou. Les vacants són un problema que hem tingut ja i que arrosseguem, i que no hi han hagut mai prou recursos, o prou oportunitat o èxit, per cobrir aquestes deficiències. Que no ens hi conformem, eh?, que hem de continuar avançant. Però en honor a la veritat, hem de dir les coses com les entenem.

També veiem que hi ha hagut un esforç important per part del Departament de Justícia –ja el 2010 amb un pressupost prorrogat– per poder tirar cap endavant la cobertura d'aquestes vacants. I, en aquest sentit, es va aconseguir del mateix Govern un tracte diferenciat dintre de les limitacions imposades pel decret de pròrroga pressupostària, mitjançant l'aprovació de fins a tres acords de govern que van permetre anar cobrint la majoria de les vacants. O, almenys, es va fer una determinació de quines eren les més importants, prioritzant els llocs més urgents per ser coberts.

També en aquesta línia es van posar en marxa disset òrgans judicials nous, que es van crear l'últim dia de l'any, pràcticament, del 2010, i que es van posar en funcionament el 30 de desembre, però que no tenien dotacions de personal i, en alguns casos, no tenien ni l'espai corresponent –com és el cas de Tortosa.

Tot això ho explico perquè *de esos polvos vienen estos lodos*. Quan després, el 2010, la mateixa sala fa una proposta de creació de dinou òrgans judicials nous, en la mateixa memòria indica que ja és conscient de les dificultats, no? I aleshores, amb converses i en coordinació amb el departament, el que fa el departament és traslladar la demanda al ministeri de la creació de vint-i-dos places de magistrats: disset per a les quatre

audiències provincials, i cinc per al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. I renuncia, així, al que havia sigut una pauta tradicional del Departament de Justícia, que era la petició constant de la creació de nous òrgans que permetessin cobrir tota la planta judicial, com a nosaltres ens agradaria, no?

En aquest àmbit, s'ha plantejat un tema molt important –l'èstima de la limitació de temps que tenim–, que és com influeixen les noves promocions, com incideixen sobre les vacants i el canvi que això generarà de futur. Això, si no ho tinc mal fixat, ja passa a fiscalia, que les places que fins ara..., per exemple, Girona –que és una demarcació que conec força bé per la meua procedència–: les vacants que cobrien amb substituïts en el cas de fiscals, doncs, quedaran cobertes per titulars ja. Això fa que ens plantegem que en l'àmbit judicial, encara que no serà tan imminent, també es produirà, com s'ha posat en relleu.

La qual cosa em fa pensar en dos efectes col·laterals, o danys col·laterals. Un, el tema dels substituïts, el problema que es generarà amb els substituïts, perquè, si aquestes places estan cobertes per substituïts, aquests substituïts es veuran desplaçats –número 1. M'agradaria conèixer la seva opinió sobre aquest tema: quines possibles solucions hi hauria per evitar que professionals que presten les seves tasques amb satisfacció, encara que sigui en règim de substitució, puguin quedar apartats per les noves circumstàncies.

En segon lloc, això també afectarà la mobilitat, perquè si no es creen noves places, si les promocions ja cobreixen les places que queden vacants, lògicament no hi haurà concursos de trasllat. Amb la qual cosa, algun problema que s'ha plantejat aquí respecte –que no compartim la manera en què ha estat plantejat, almenys en la forma– de la dificultat per venir a Catalunya o per mantenir-se a Catalunya, doncs..., crec que això tindrà un efecte, en aquest cas, positiu. Esperem que també des de l'Administració de justícia se sàpiguen prestar i se sàpiguen continuar donant aquestes condicions favorables perquè puguin quedar com a personal permanent. Evidentment, efecte positiu és que quedarà cobert tot per jutges titulars. Més difícil ho tenen els secretaris judicials, com ha dit, perquè vénen d'uns números que els van molt –els van a ells i a tots– a la contra.

Respecte que necessitem més competències –la mateixa memòria se'n fa ressò– per poder afrontar el tema, li agraim també que ho plantegi obertament en aquesta línia de transparència, que ja va voler marcar a la passada intervenció i que l'ha caracteritzat en aquesta.

Ha parlat, i m'agradaria que hi incidís una mica també per la importància que té, del nombre de concursos de creditors, que no ha baixat, que s'ha mantingut estable. A pesar de la crisi, s'han augmentat els jutjats mercantils, ha baixat l'impacte en els jutjats mercantils. Però aquí sí que tenim un problema, perquè durant tot aquest temps de crisi –bé, en ténim molts, però aquest ens preocupa especialment– les empreses s'han vist obligades a tancar. Portem tota aquesta temporada que ens afecta la crisi, que els

particulars i les empreses es veuen molt atrapats per aquest problema. Aleshores, es produeixen concursos de creditors en què, quan s'arriba al moment de l'execució, moltes vegades ja no queda res, o pràcticament poca cosa. Amb la qual cosa queda: primer, l'empresa ha hagut de plegar; segon, els creditors veuen defraudats els seus crèdits –no per mala intenció moltes vegades, sinó perquè és la realitat com és. Ens agradaria que valorés quina possibilitat hi hauria..., com es veuria buscar alguna solució que permetés arribar abans que ja no hi hagi solució, no? Si des dels departaments del Govern se podria tirar cap endavant algun tipus de mesura que facilités que això no passés.

Respecte de la petició que ha fet vostè de la relació de llocs de treball respecte de la nova oficina judicial, coneixem (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –ja acabo, i gràcies– que es treballa en això i que està molt avançat, i que l'aprovació pràcticament està prevista per al mes d'agost. Perquè, si no, no tindria sentit que en llocs com l'Audiència Provincial de Girona, que s'han de posar en marxa ja i que ja estan pràcticament acabats, es faci un trasllat sense que hi hagi la relació de llocs de treball definida, i sobretot per als serveis comuns.

El tema del català: del 2004, que les sentències eren el 20,63 per cent –les redactades en català–, el 2010 és el 17 per cent. Doncs, anem cap endarrere.

En tema de l'aplicació del dret civil, en la memòria es deia que molts recursos –i ens interessa sobretot perquè estem a punt d'aprovar la Llei de cassació, que ja ho tenim molt avançat– s'inadmeten per defecte formal. M'agradaria també que pogués precisar una mica més si aquí hi ha un defecte formal de desconeixement de la norma formal, o de la substantiva. Perquè potser amb això tancaríem algunes de les polèmiques que s'hagin pogut generar. O, si més no, hi podríem posar llum per trobar-hi solucions.

Només dir, respecte a l'Audiència de Barcelona –que s'ha comentat aquí–, que lamentem profundament la situació en què es troba, i evidentment que ens encantarà d'anar-los a visitar. Que això estava planificat per donar-li solució en la Ciutat de la Justícia de Barcelona, que es va posar en funcionament el 2010. També en la mateixa memòria es diu que ja en la posada en funcionament ja es descobreix que hi han problemes d'espai per a molts jutjats, i no hi va cabre l'audiència, quan al projecte de Convergència i Unió adjudicat i licitat hi cabia tot perfectament, però no es va voler o no es va poder aprofitar pel Govern anterior –no hi vull entrar, perquè cap endarrere no es pot anar. Però aquí tenim una resposta de per què no està l'Audiència de Barcelona en el lloc que li correspon, amb la categoria i amb l'espai suficient.

En noves tecnologies, m'agradaria...

El president

Hauria d'anar acabant, eh?

Elena Ribera i Garijo

Sí, ja acabo. Doncs, només dir que respecte de les noves tecnologies –em desmenteix si no estic en el cert– podem dir que estem més avançats que cap altra comunitat autònoma, i inclús que el mateix Ministeri de Justícia.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Ribera. Ara, doncs, té la paraula de nou el president del Tribunal Superior de Justícia, el senyor Miguel Ángel Gimeno, per comentar o contestar el que cregui convenient de les intervencions dels grups.

El president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya

Molt bé. Tractaré de donar resposta a tot el que s'ha plantejat, però ha estat molt; i ho faré, si puc, de manera unificada.

Bé, una de les qüestions que s'han plantejat –fem-ho per grups–: el que suposa la nova organització de l'Administració de justícia a Catalunya –la nova oficina judicial–, les implicacions que té en substituïts, que té en substituïts jutges, en personal interí. Una mica, per donar resposta a tot aquest paquet. Efectivament, home, és evident que mai es parteix de zero; vull dir, no és que fos un desert i ara s'ha fet. Bé, de fet, jo m'he plantejat i he insistit sempre que això és una obligació de tots els grups, de tots els partits polítics, de tota la societat. Per què? Perquè va ser un acord que es va fer. És una llei consensuada per tots els grups parlamentaris al Congrés dels Diputats, a Madrid, però que, en tot cas, es va transmetre i es va admetre per tots, amb els matisos que es va voler. Per tant, és una qüestió que jo diria que és una qüestió d'estat. I la justícia ha de ser una qüestió d'estat. No és una qüestió..., tenim, o poden tenir vostès, diferents punts de vista o diferents coses, però, en tot cas, és una qüestió d'estat, i més quan parlem d'eficàcia.

També puc afirmar que, efectivament –i ho dic en la memòria–, no es pot resoldre solament com: més jutges, més jutjats. Aquesta és una dinàmica que condueix al fracàs segur. Per tant, hem de treure coses de dintre. Allò que no sigui estrictament jurídic i ho podem treure de l'Administració de justícia, podríem treure-ho de l'Administració de justícia. Clar, li hem de donar una altra sortida. El que no podem és treure-ho i no donar-li cap sortida –que aquesta és una altra història diferent.

També hem de plantejar –i amb això responc una mica a la senyora Pardell en el tema de la mediació–..., efectivament, segurament hi ha instruments alternatius que es podrien fer. El que ja no tinc tan clar exactament –i ho dic per la mediació i ho dic també per l'àmbit de la justícia de proximitat que s'ha dit– és que si hem de començar ara a organitzar qüestions alternatives que estiguin al voltant de la jurisdicció, doncs, no ho sé, segurament no podem donar una resposta

tan ràpida. Hauríem de tenir la intel·ligència suficient... I jo no m'hi estic pronunciant ni a favor ni en contra; evidentment que han de sortir aquests projectes, la mediació s'està implantant. El que passa és que no ens pot costar més la salsa, en aquest cas, que el suc, eh?, perquè, si no, això no seria raonable. Per tant, mediació, sí, i hem de crear-ne els instruments.

I també els instruments que serveixin per solucionar aquests conflictes, del tipus que sigui, que no necessiten una funció judicial en tot el seu sentit, o un jutge professional, que té un cost de creació, té un cost de tal, i que té un cost de procediment –i ho dic en el sentit positiu. És a dir, en un sistema de garanties com el que tenim nosaltres. No dic que li faltin les garanties a l'altre, que li fallin. Quan parlàvem..., que s'ha plantejat en el tema administratiu –jo en parlava–, home, evidentment a l'Administració li hem de demanar: «Senyors, compleixin vostès això, que és una doctrina que està creada.» Però quan s'impugna una multa de trànsit... Home, una multa de trànsit, que és veritat que són molt cares, però que, en tot cas, que tingui lloc a donar un sistema d'anar a un contenciós administratiu... Doncs, segurament podríem buscar algun sistema de neutralitat, d'imparcialitat, dintre de la mateixa Administració, que pogués donar una resposta a aquestes solucions. Perquè això, si no, és molt car per a tots nosaltres. I quan fem una multa de trànsit, segurament no mirem amb l'atenció que cal, doncs, no ho sé, l'estranger que demana una qüestió, o una altra qüestió d'aquesta naturalesa.

Jo el que voldria dir és que, en tot cas, hauríem de buscar algun mecanisme, no solament per dir: «Vostè no té dret al recurs», sinó que l'Administració s'ha de cuidar de complir allò que ja ha estat creat; o sigui, que hi ha una doctrina. Ha de motivar una mica més, perquè no estaria de més, tampoc; els jutges han de motivar-ho tot i a les resolucions administratives, doncs, la motivació no és sempre la que caldria. Evidentment, la desjudicialització i tal.

I això em porta també a un dels aspectes que s'han plantejat. En l'àmbit de... És evident que necessitem..., per organitzar la justícia a Catalunya hi ha aspectes que s'han de controlar des d'aquí. I el primer, des del meu punt de vista –l'aspecte que s'ha de controlar des d'aquí– són els funcionaris que estan al servei de l'Administració de justícia. I això és que és impossible. I jo ho he parlat també amb instàncies estatals, i tot-hom està d'acord que és molt difícil fer una oposició per a tot Espanya, amb tot el que suposa aquest cicle: és molt lent, és molt car i, a més, produeix uns efectes perversos –que ens en toca a nosaltres la pitjor part, per raons que també podem entendre. Però el senyor que ve de Lugo, que ha aprovat les oposicions i està a Catalunya, s'hi està un any i després se'n va una altra vegada a Lugo, perquè, doncs, és raonable, perquè té la seva família allà. Hem de facilitar-ho d'alguna manera. I, a més, si exigim a l'Administració, sigui la que sigui, en aquest moment aquí, que sigui complidora, li hem de donar les eines polítiques perquè pugui ser complidora. Això jo ho plantejo de manera molt oberta, que serà..., en altres aspectes segurament no és tan

necessari que sigui d'aquesta manera, però jo crec que en aquest aspecte sí que necessàriament ho és.

Per entrar també dintre d'aquest àmbit: els interins. Això reflecteix directament la necessitat o no necessitat d'interins. Si nosaltres aconseguim tenir determinada quina és la planta que necessitem aquí, home, un percentatge d'interins segurament sempre el tindrem. Fins i tot diria que, bé, això no és preocupant: el que és preocupant és tenir una taxa d'interinatge tan gran. Aquest és el problema –aquest és el problema seriós. Perquè hi ha parts, d'aquestes que dic –i està en la memòria–..., és que hi ha poblacions de Catalunya, hi ha comarques de Catalunya, que fa molts anys que no tenen un jutge titular i que tenen solament un 20 per cent de personal interí. Que afortunadament per a ells, com que és un personal interí de la zona, no té la mobilitat que té el de Barcelona, i això, d'alguna manera, compensa una mica la permanència i tal. També, clar, prolonga les coses bones i les dolentes, perquè també està una mica al marge d'aquestes qüestions.

Si nosaltres hem optat per una administració, al nostre sistema en general, formada per professionals, és obvi que nosaltres hem d'optar per aquesta situació, i el que no podem és estar..., i ho hem d'abordar. Que és el moment oportú ara, o és una mica més tard, o havia de ser abans? Bé, això també són qüestions... Mira, el que ja ha passat, ha passat; però hem d'anar amb un proper..., de manera propera.

Sí que és veritat que, dintre de l'aspecte de treure coses de l'Administració de justícia, el registre civil. És veritat: el registre civil. De fet, bé, normativament ja s'han creat les eines perquè estigui fora de l'Administració de justícia. El problema és que la cua de nacionalitats que dona voltes a l'edifici de Barcelona, o al de Lleida, o tal..., això no ho hem resolt. I això no ho hem resolt, i podem canviar el jutge i podem posar un funcionari del Ministeri de Justícia o de la Generalitat, però continuarà havent-hi la cua, perquè aquesta planteja una problemàtica a la qual hem de donar una sortida, bé sigui amb més mitjans, o bé com sigui.

Nosaltres, quan ens trobem amb un problema, la sala de govern... Nosaltres habitualment, una vegada l'any, a part de les sessions setmanals que fem de sala de govern, a la nostra seu, en fem una a totes les capitals de les províncies, no? I, clar, això se'ns ha plantejat a Lleida, se'ns ha plantejat a Tarragona, se'ns ha plantejat a tot arreu. Intentem trobar-hi sortides concretes. Vam plantejar, home, col·laboració municipal. Almenys que la gent, que triga molt, no estigui esperant al carrer, que li puguem donar número. I això comporta moltes coses. Si tu tens una persona que ha d'atendre el telèfon i ha d'informar, o atén el telèfon o informa. I tots sabem que a nosaltres ens molesta molt trucar a un telèfon i que mai et contestin el telèfon. Però, clar, també ens molesta molt quan anem a un tauler i el senyor que ens ha d'atendre a nosaltres se'n va i agafa el telèfon. Perquè dius: «Escolta, jo portava aquí dues hores.» D'això n'hem de ser conscients. Això és un problema de tracte al ciutadà, i aquest no és un problema de jutges. Nosaltres tenim molts problemes de tracte, també, però aquest no és un problema de jutges. Aquest és un problema que està en un altre...

Collaboració. Home, jo crec que la colaboració municipal, aquí, podria ser important. Ara s'han plantejat alguns aspectes de desjudicialització que efectivament ja..., el que jo em plantejo és que siguin realment efectius i que el ciutadà percebi de seguida aquest benefici.

En el cas del dret civil català, jo no ho crec. Jo crec que aquesta notícia, que té un origen també d'algun magistrat de l'Audiència Provincial de Barcelona..., però jo no crec que estigui, com ha dit el diputat... Segurament, llegint-la amb deteniment, s'hauria de situar en el seu context. És veritat que moltes vegades els advocats no invoquen el dret civil català, sinó que invoquen el dret civil espanyol, comú –el Codi civil, per entendre'ns. Bé, també s'ha d'entendre que en àmbit mercantil no tenim competències; en l'àmbit d'obligacions i contractes, com que encara no s'ha desenvolupat aquí, hi ha certs dubtes interpretatius que es plantegen moltes vegades. Però jo puc afirmar que en l'àmbit de família, de propietat horitzontal, en aquests aspectes, de successions, evidentment, no es planteja cap problema. Jo crec que aquí aquesta no és la qüestió. Això s'ha pogut plantejar en algun aspecte.

I és veritat –i això ho vull lligar amb el tema de si es plantegen molts recursos de cassació–: recursos davant del Tribunal Superior de Justícia en matèria civil, que se'n rebutgen molts, per falta formal. Sí, és veritat que se'n rebutgen molts per falta formal, però el Tribunal Suprem jo crec que en fa més que nosaltres, encara. Per què? (*Veus de fons.*) Sí, sí. Perquè no es plantegen..., perquè es vol provocar que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya sigui una altra instància. I això no és una altra instància, això és un recurs equivalent al recurs de cassació en el Tribunal Suprem. Per tant, el problema moltes vegades formal és, bé, que fan qüestió de fet. Fan una qüestió..., bé, doncs, l'advocat fa d'advocat i, per tant, intenta tenir una altra instància que sigui favorable als seus interessos.

En el tema dels concursos, a veure, no sé si exactament respondré a la pregunta que se'm feia. Efectivament hi ha hagut molts concursos, i continua havent-n'hi, i és veritat que ens arriben tard. I jo he dit que els jutges de mercantil de Barcelona, que s'han caracteritzat per, en fi, fer una feina jo crec que molt ben feta i amb uns criteris, com he dit, de conservació de l'activitat i dels llocs de treball, en aquesta línia..., del que es queixen tots els jutges és que si això hagués arribat sis mesos abans... I això no és problema de jutges. Nosaltres no ens plantegem..., el que sí que percebem és que el procés del concurs pot ser el procés de la solució de la viabilitat d'una empresa. No ha de ser el sistema de liquidació d'una empresa –no ens agrada ser els liquidadors d'una empresa en aquest aspecte, i que a vegades ho fem molt bé–, sinó que aquest sigui un procés. Això no és una qüestió que ens afecti..., o sigui, ens afecta perquè el vivim dia a dia, però el que nosaltres volem és que en aquest cas, en fi, els àmbits econòmics i els àmbits polítics que tenen la facultat de convocar moviments, es plantegin que s'ha d'arribar abans, que tenim l'eina processal, que tenim unes persones –que en aquest cas són els jutges– que estan disposades a fer el que sigui –a fer el que sigui– per-

què això tingui una viabilitat, i a donar el suport legal a aquesta viabilitat. Però l'acord no el poden provocar ells. L'acord els ha de venir donat d'una altra banda. Això dit amb uns perfils molt gruixuts, però és el que voldria dir.

Hem parlat aquí, o el senyor Calbó parlava, de les taxes de resolució, de litigiositat. Bé, doncs, sí, efectivament, la taxa de litigiositat realment és possible que sigui baixa. I no és perquè nosaltres siguem millors i tal, sinó segurament perquè les nostres expectatives..., i algun altre diputat –no sé si ha estat vostè, president–, que ha plantejat que segurament no se n'havien plantejat tantes per dues raons –penso jo. Una, perquè no hi ha expectatives de cobrar; és possible que sigui aquesta una; i l'altra és perquè hi ha menys activitat. I això no ens ha d'agradar –això no ens ha d'agradar de cap manera–, perquè, clar, si no tenim assumptes perquè tots estem ofegats, doncs, inevitablement no es...

Parlem, bé, a mi no em correspon parlar de..., o sigui, no puc ser el promotor del que són les taxes judicials. Però sí que vull dir algunes qüestions. Jo com a president..., i la sala de govern s'ha plantejat sempre una qüestió, i és que en aquest aspecte la justícia és un valor constitucional i, per tant, ha d'estar a l'abast de tothom. Qualsevol aspecte que es prengui que faci que alguna persona no pugui accedir a la justícia per qüestions de mitjans econòmics, aquest és un fracàs nostre. I això és un principi general.

En concret, no és raonable..., i em permetran..., sense dir noms, però, en tot cas, no és raonable que una empresa de telefonia per recuperar l'IVA ens presenti 1.500 demandes de sis euros –monitoris–, que solament és perquè es tramitin judicialment. Que no conduiran a res, però que a nosaltres ens enfonsen un òrgan judicial. I que ho faci gratuïtament. Aquest és l'aspecte que jo crec que... Ara, com fixar les taxes? Miri, nosaltres..., jo no sóc polític, ni vull ser polític; bé, «no ho vull ser», vull dir, la meva funció institucional no és fer política, cadascú té la seva perspectiva. Ara bé, nosaltres, a la sala de govern, quan s'ha plantejat, el Govern de la Generalitat sí que ens ha plantejat que donéssim la nostra opinió a aquest aspecte. I nosaltres hem donat tres opinions bàsicament clau. Una d'elles es referia a justícia gratuïta, que efectivament ja estava assumida. I també és veritat que planteja el problema que vostè ha plantejat, senyor president, que és possible que això provoqui més demandes de justícia gratuïta. I dues qüestions, nosaltres..., el problema de les taxes: primer, algun sistema de proporcionalitat s'ha d'establir perquè no siguin impositives. Això seria el primer.

Després, nosaltres hem plantejat dues qüestions molt clares. Una, que les taxes estiguessin vinculades d'alguna manera a l'èxit que nosaltres els atribuïm. Si li cobrem al ciutadà..., ja sé què és una taxa, eh?, no parlem ara del concepte de taxa en l'àmbit administratiu –no vull parlar d'això. Jo el que dic és que senzillament si al ciutadà li ho demanem –al ciutadà, o a l'empresa o, en fi, a la mercantil–, d'alguna manera, que tingui alguna possibilitat que si nosaltres, que no li cobrem per res, li cobrem per alguna cosa, que després

nosaltres tinguem una certa efectivitat, que li garantim alguna certa efectivitat en aquest aspecte.

I la segona qüestió: per què no les aprofitem per afavorir, en fi, que les noves tecnologies, que costa també posar-les dins de l'Administració de justícia, doncs, hi siguin. I, per tant, aquell que utilitzi certs mitjans de l'Administració de justícia –informàtics, parlo– que són més afavoridors de l'agilitat i segurament amb un ús continuat –la utilització continuada farà que no siguin unes despeses tan cares de l'Administració–, home, que a aquesta persona li donem algun tipus de compensació. Per tant, plantejar la certa proporcionalitat, la possibilitat que si un paga i nosaltres després no som capaços...

El tema de l'executòria, que s'ha plantejat per aquí. Home, és evident, però són dos procediments diferents. Jo puc comprendre que jo he d'acudir al jutge i li demano que dicti una resolució de caràcter declaratiu en principi, i tal. I després, li he de demanar que executi aquesta resolució. I jo pago dues vegades. Bé, en fi, nosaltres el que hem plantejat, home, d'alguna manera, a aquest senyor sí que li podríem..., valorin la possibilitat que a aquest senyor, si no li aconseguim cap efecte, doncs, que tingui alguna possibilitat de recuperar alguna de les taxes. Aquesta és la qüestió que nosaltres plantejàvem en aquesta situació.

En el tema de la violència sobre la dona, que s'hi ha alludit. És veritat, la veritat és que quan he fet l'exposició jo ho tenia al cap, però després, en fi, per raons del que passa aquí, no ho he dit: aquests darrers mesos són horribles, tremends. No, és que cap persona ho pot plantejar d'una altra manera. El que passa és que traient-li..., o sigui, si ho mirem amb fredor, des del punt de vista de l'Administració de justícia, dels jutges, la força intimidadora que pot tenir una pena amb relació a una persona que és capaç de matar, però després de suïcidar-se, és cap ni una. Per tant, els mecanismes d'acció els hem de posar en un altre punt. Fer tot el possible? Clar que sí. Castigar aquestes situacions? Sí. Però siguem intel·ligents i posem els mecanismes segurament una mica abans, per evitar que es produeixin aquestes accions o per detectar aquestes situacions, que és la qüestió que es donaria.

Jo el que sí que volia posar en relleu és que, dintre del que és el procés judicial, els jutjats que estan amb exclusivitat són uns jutjats que compleixen més la funció que volia la llei. Ens planteja uns certs problemes de nombre d'assumptes, que estan més descarregats que uns altres; però la veritat és que aquests ho fan bé, quan ho fan.

En l'àmbit dels jutges. Mobilitat, que aquí s'han plantejat diferents qüestions. Les perspectives... Jo he començat la meva intervenció..., home, les perspectives no són dolentes, en nombre de jutges, però per raons que realment segurament són enganyoses, perquè si no es creen places es cobriran totes les places, i arribarà un moment que no hi haurà mobilitat i que totes estaran cobertes. Però, clar, si no hi ha increment de places, no serem capaços de treure tota la demanda que se'ns doni a nosaltres. Si les previsions d'aquest mes es compleixen, doncs, segurament nosaltres tin-

drem una planta judicial, dels 765 que he parlat abans, en què 730 més o menys els tindriem coberts –al marge del que ja he dit de llicències i tal, que això és un altre dels aspectes que tocaríem.

Però és que l'any que ve... És que a l'Escola Judicial ara, en aquests moments, hi ha una promoció de 230 o 231 jutges, que sortiran l'any que ve. I, per tant, si surten l'any que ve, doncs, aquests s'integraran a tota la planta de l'Estat. Però, clar, si no es creen més places, evidentment, fins i tot en sobran –en sobran–, i ho poso subratllat o entre cometes, o no sé exactament en quina situació, per ressaltar-ho. No és veritat que en sobrin, el problema és que no hem adaptat les oficines perquè ells compleixin la seva feina. Llavors, hem de ser intel·ligents.

Des del meu punt de vista, hi insisteixo –i dono una opinió, aquí, exclusivament personal en aquest aspecte–, crec que s'han d'abordar –ho he dit abans– sistemes organitzatius que permetin el que nosaltres hem conegut com a tribunals d'instància o el que hem conegut com a jutjats de base. És a dir, que una mateixa persona responsable –degà– pugui permetre a diferents jutges que es reparteixin el nombre d'assumptes. Optimitza molt els recursos, permet la unificació de doctrina d'aplicació i tal, i, a més, es pensa més en el ciutadà. Aquí, ara, un jutge pensa en el seu jutjat com si el del seu costat no hi fos. Si tu ets el ciutadà que tens la mala sort que t'ha tocat el del costat, que està vacant, doncs, allà et quedes. No, no, perdonin: nosaltres, als ciutadans, com a institució, els hem de donar resposta a tots, i a tots a un nivell semblant. No podem fer que uns estiguin molt bé i els altres, malament. Per tant, mesures d'aquest tipus ho faciliten i, a més, faciliten que l'oficina..., aquest és el projecte, en definitiva, d'oficina judicial.

I ara vull referir-me a aquest aspecte. Clar que no s'ha començat de zero, és evident. És imprescindible la relació de llocs de treball, perquè sense que estigui fet això no es pot passar a la següent fase. Hem estat prudents? Clar que hem estat prudents, la sala de govern. Hem estat prudents, perquè hem pensat que en les experiències que es feien fora –a Burgos i a altres llocs– havien tingut dificultats per aplicar certes coses. I era un problema; per una banda –des del meu punt de vista, hi insisteixo, eh?, en això es pot discrepar–, hi havia una qüestió de mitjans tecnològics. L'expedient en paper arriba un moment que s'ha de traslladar físicament. I això, quan es fa amb un, no hi ha problema; però quan es fa amb moltíssims, hi ha problemes; i es perden. I un altre, que és l'expedient informàtic, que és omnipresent. Qualsevol que tingui accés a aquest sistema –sigui el que tramita o sigui el jutge que està al final– prem el botó i apareix el seu expedient i, per tant, el tindrà. Però sobretot –i ho he dit unes altres vegades i aquesta és una idea que no és meua, però que jo he fet meua–, és a dir, és que la informàtica permet ordre. No permet un segon pas, sinó un primer pas. I a l'Administració de justícia ens falta organització. Per tant, això afavoreix l'organització.

Aquest és un dels aspectes importants, no? Després està el segon, que diem: «Home, l'oficina judicial bàsicament té tres potes importants, que serien els ser-

veis generals, comuns, de caràcter general, de registre de demandes, etcètera, de repartiment i tal; una altra pota, que seria la fase final d'execució, i després hi ha, al mig, el que és l'oficina de tramitació processal.» El que hem vist també és que aquesta segona planteja molts problemes. I segurament, fins i tot, té problemes de definició. O sigui, no solament d'aplicació, sinó que segurament hauríem de revisar en aquests moments la seva definició. Però les que no tenen problemes i funcionaran –i produeixen efectes ja immediats– són la primera i la tercera. Si nosaltres fem la primera i la tercera a Catalunya, en determinats llocs, ja tenim beneficis de manera immediata. No tots els que voldríem, però quan arribi la tercera –ben feta–, posarem aquesta peça en aquest puzzle.

Aquesta és una mica –permetin-me aquí tal com ho he expressat– la filosofia. I què hem fet en aquests casos? Home, aquells casos que eren experiències pilot abans del 2010, hem demanat al departament que es converteixin en definitius. Ja s'han provat, ja els hem tingut un temps. Però, clar, també necessitem la relació de llocs de treball, i hem posat els llocs que hi havia que a nosaltres ens semblava que necessitàvem. Les raons per les quals la sala de govern va plantejar aquesta tesi eren dues raons, bàsicament. Una: aquells que tenim que ja funcionen de manera provisional, fem-los definitius. I després, fem-ne altres en aquells llocs en què la situació ho exigeix. Tampoc ho fem gratuïtament. Per fer un servei d'execucions el que no farem és cometre l'error de donar tots els expedients al que està ara en execució, perquè l'enfonsem el primer dia. Per això ens plantejem, com un acord, que necessitem o bé netejar els que hi hagin d'anar, o bé donar la feina de manera controlada perquè pugui funcionar.

Això no és un procés d'un dia per un altre, però jo crec que és el procés més racional que podem imaginar-nos en aquest moment. Sí que és veritat que el 2019 està molt lluny –està molt lluny. I això ho sabem tots. Però nosaltres hem dit: 2012-2013, aquest resultat. I aquest és un compromís. I ara espero que es compleixi. No dubto que es complirà, i amb l'ajuda de vostès segur que es complirà. Amb l'ajuda pressupostària, segur que es complirà.

El senyor president m'ha parlat de –i jo penso que és important–..., la petició d'òrgans judicials, en definitiva, era molt senzilla. Sí que és veritat, tradicionalment demanem òrgans judicials, però quan ja sabem que és molt difícil que es puguin crear, fins al punt..., i, per cert, ens omple d'orgull a Catalunya que cap govern, mai, ha demanat tornar competències. Perquè en altres autonomies parlen de tornar les competències de justícia, i sabem que són cares –algunes més que unes altres, però... Vull dir, a veure: nosaltres les volem, i les necessitem en aquest cas seran més importants. No sé si ara m'havia perdut alguna cosa, però, en tot cas, en l'aspecte d'òrgans judicials el que havíem demanat és que fossin, doncs, els dinou que ha dit vostè.

La qüestió és que, si això no és possible, anem a una alternativa possibilista. Al final, senyors, som la sala del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i sempre hem estat possibilistes en les nostres posicions.

I quines són, les possibilitats? Les possibilitats són que l'Administració no hagi de gastar més, que tingui més despeses per crear òrgans que comporten deu, dotze, tretze funcionaris més un secretari, més tot un local i tal, sinó que fem-ho més barat. En aquest cas, que siguin òrgans col·legiats. Si en un futur –immediat o proper– el Congrés dels Diputats organitza la Llei orgànica del poder judicial de manera que ens permeti que hi hagi jutjats d'instància o tribunals d'instància, això ja serà una solució més fàcil i ens permetrà distribuir a nosaltres els nostres recursos de manera més raonable. Aquesta era una mica la solució –per què parlava de «possibilista».

Els llançaments, que a mi sí que em preocupen. A veure, els llançaments són un problema per a nosaltres. Són un problema, i efectivament. Però que cap de vostès, legisladors, el que pot demanar a un jutge és que no compleixi la llei. Com l'ha de complir? –que aquesta seria la qüestió. Home, l'ha de complir amb rigor. Jo ho vaig dir i ho continuo dient, jo he donat instruccions perquè es respecti sempre la dignitat fins als últims extrems i tal. Sempre se'm pot escapar alguna cosa. Però amb les instruccions que tinc, jo diria que cap dels llançaments que s'ha fet sense data determinada era el primer; normalment, era el tercer. Alguna d'aquestes vegades era la tercera vegada que s'anava allà. I el problema és que aquí sí que no tenim cap altra solució. Nosaltres hem tornat..., hi havia algun cas d'aquí que s'havia endarrerit quatre mesos, perquè el nen anava al col·legi, per no treure'l del col·legi. Però, clar, això que s'havia acordat, el mes següent, continuava sent de la mateixa manera –amb les hipotecàries. Però, a més, és que a vegades amb les hipotecàries..., bé, que s'ha de buscar algun tipus de solució. És evident, la solució s'ha de donar per les vies que ha dit. I les altres són els llançaments per falta de pagament –el desnonament per impagament. Clar, en l'impagament hi ha un propietari que no és, normalment, la multinacional. Els que nosaltres ens trobem directament són persones que no són precisament de grans recursos. I, home, nosaltres ens hem plantejat que érem capaços –fixin-s'hi vostès– de dictar una sentència per falta de pagament en un mes, però el llançament, l'oficina judicial –el servei– no el podia fer si no era en sis mesos. Si posàvem la data de llançament als sis mesos era com riure's de la persona, perquè si li dius: «Tu tens raó, no t'han pagat» i tot això; i, a més, hi poses: «D'aquí a sis mesos aniré a fer el llançament», la veritat és que sembla... Per tant, el tema és molt –molt– complex, intentem valorar-ho tot.

Sí que és veritat això que diu –i hi ha instruccions i estem en això– en el tema d'afavorir que els mecanismes d'assistència, del tipus que sigui, intervinguin –de veritat que estem en aquesta línia. El problema és que nosaltres no li podem dir a la persona, no li podem dir a l'Administració, a l'assistencial: «Aquí aquest senyor té dificultats, per això està sota la seva...» Per què? Perquè, primer, fem una valoració; i, després, jo no puc substituir la voluntarietat d'aquest senyor, si no vol. Què fem? Donar les dades perquè aquest senyor truqui per telèfon, si vol. I aquí, home, podem anar una mica... A més a més, hi estem bastant implicats, no solament l'Administració –és a dir, els jutges,

secretaris, funcionaris—, sinó fins i tot els col·legis de procuradors i d'advocats, perquè facilita una mica tot això, i hi estan col·laborant. Ho hem d'implantar. No en totes les poblacions tenim aquests serveis, i això a vegades ens planteja també certes dificultats.

El centre d'internament d'estrangers. Sí que puc donar dades. És veritat, aquí es va reformar la llei i, bé, es va parlar d'un jutge, però no es va establir cap procediment per fer-ho. I, de fet, no hi ha encara un protocol de com s'ha d'actuar, d'un procediment per actuar. I la veritat, són persones que estan privades de llibertat i que, de fet, no tenen una norma que els empari de quins són els seus drets. Què es fa al respecte? A Catalunya, a Barcelona, concretament, als llocs que hi ha centres d'aquest tipus, s'havia dit que, bé, fos el jutge de guàrdia. Efectivament, el jutge de guàrdia no és operatiu, perquè està per altres coses. Hi podia anar o no hi podia anar. I aquí es va plantejar, en primer lloc, que fossin dos jutjats —i, de fet, estan designats ja, són dos jutjats de Barcelona, que són els que tenen les competències en aquest aspecte. Es va pensar que en principi podia ser de caràcter temporal, però el Consell General del Poder Judicial s'ha interessat molt per aquest aspecte i pensa que no, que haurien de ser de caràcter més definitiu, perquè s'hi impliquin més, i per fer dues coses: reunir tots els d'Espanya perquè es plantegin ells, ja que no hi ha una norma reguladora, el protocol d'actuació entre ells. Perquè, clar, t'arribava que un jutge de Màlaga et podia dir: «—Miri, és que jo no necessito..., a mi no em dona feina, aquest centre. —Per què? —Perquè no m'arriba cap reclamació. —Bé, escolti, perdoni, no li arriba cap reclamació perquè aquest senyor està privat de llibertat.» I, en canvi, teníem un de..., bé, però pot haver-hi interpretacions diferents, i tan legal és una com una altra. No, assentem quina és l'actuació del jutge sota, en fi, la coordinació del Consell General del Poder Judicial; i s'està en aquest punt. Hi ha dos jutges a Barcelona. En aquest cas, a més —espero no equivocar-me—, són el jutge del número 1 i el jutge del número 17 d'instrucció de Barcelona, que són els que són competents. Segurament això..., ara són rotatoris cada dos anys, però es canviarà per fer-los de manera determinada, amb la compensació de repartiment que calgui.

Amb l'Escola Judicial, que n'hem parlat aquí. Bé, l'Escola Judicial és molt estimada dintre de la carrera judicial, és un referent important. Es va fer un esforç molt important quan es va portar a Barcelona, i hem de fer tot el que sigui possible perquè no surti de Barcelona mai més. Crec que la feina que s'hi fa —que es va fer, però que es fa ara, recent—, doncs, en fi, és una magnífica feina. Jo crec que el jutge està a un nivell dels més avançats d'Europa, sincerament. I el problema de l'Escola Judicial, que tindrà de futur —i no sóc jo la persona més adequada en aquest cas, potser—, serà que si no es convoquen oposicions, o es convoquen amb menys places..., doncs, tindrem aquest problema. Aquí tots..., jo crec que és una qüestió de tots els que estem aquí —vostès com a diputats, jo com a president del tribunal— fer l'esforç perquè això es mantingui a Barcelona. Perquè això afavoreix també que els jutges coneguïn durant dos anys —un any i mig, dos anys— com és Catalunya, com és la societat catalana, i és una via

d'aproximació en aquest aspecte. Que, efectivament, com deia la diputada Rivera, doncs, sí, a vegades..., se planteja esta situación, pero, mire, el derecho del ciudadano, desde mi punto de vista, es, en fin, el que debe primar. En este aspecto podemos ser comprensivos, pero el derecho del ciudadano es el que debe primar.

El que sí que —i, en fi, no sé si em deixo moltes coses— en l'àmbit del català volia plantejar, és que és una assignatura pendent. I això és evident. Fem tot el que és possible. I, en fi, jo des del primer moment que estic aquí, cada vegada que faig una intervenció davant dels jutges, els demano el reconeixement dels drets. És a dir, que per part del jutge hi hagi una manifestació expressa del dret lingüístic. Després, el ciutadà utilitzarà la llengua que vulgui. Però que, en tot cas, cap ciutadà que acudeixi als òrgans de l'Administració de justícia pugui pensar que els seus drets, les seves demandes, els seus drets objectius que demanda..., la seva tutela judicial serà diferent si ho fa amb una llengua o ho fa amb una altra. I això és un aspecte. I això és un aspecte important.

En l'àmbit de l'oralitat crec que aquí els avenços són molt importants. On no tenim els avenços és en l'àmbit de la resolució definitiva. És a dir, bàsicament, de les interlocutòries definitives, o bàsicament de les sentències. I això és més complicat. Perquè, ens agradi o no ens agradi, la formació jurídica la majoria de les vegades la gent l'ha fet en castellà. Encara que el professor sigui de dret civil català, però l'ha fet en castellà. I la seva capacitat de raonament està feta en castellà. I és molt difícil. I jo m'he trobat, com a president d'un tribunal, que un senyor —un advocat—, amb qui tu parles habitualment en català, quan arriba el moment de l'informe et demana que sigui en castellà. Home, doncs, evidentment que ho pots fer en castellà, claríssimament, però... Per què? Perquè el seu sistema de raonament és aquest. Això costa més, això és un tema que ens costarà una mica més. Però jo crec que no estem endarrerits en aquest..., és possible que les sentències vagin del vint al disset —ja ho vaig dir l'altra vegada—, però aquestes disset són més reals que les vint d'abans, eh? Aquí no hi ha traducció, o hi ha menys traducció, eh?, que aquest és un altre dels aspectes que hi havia.

Bé, senzillament per acabar, senyora Elena Ribera, també, en el tema dels substituïts. Home, la nostra aspiració és que no calguin substituïts. Una altra cosa és donar-los sortida. N'hi ha de bons i n'hi ha de dolents. El problema dels substituïts, ara, és que no els podem garantir una feina. I com que no els podem garantir una feina, normalment són persones que, és a dir, s'han de guanyar la vida. I si se'ls crida cada vegada menys, perquè les places que hi ha vacants o els moments en què es necessiten substituïts són menys, doncs, la veritat és que no tindrem els millors, tindrem els que no fan altra cosa. I això ho hem de resoldre també d'alguna manera. Hi ha diferents posicions, perquè no podran desaparèixer. No tenim solució per a les malalties curtes, no tenim solucions fins i tot per a les llicències.

I això em lliga també una mica..., en un àmbit judicial en què més del 50 per cent són dones, és evident que hi ha maternitats i les maternitats tenen una lli-

cència, i, efectivament, tot això necessita substituïts. En fi, és un problema. Quan tens una plantilla curta, si tens lesions..., bé, en aquest cas no són lesions, intentava fer una analogia futbolística, eh? Però clar, aquest problema hi és. I aquí la planta no ho soluciona tot. Hauríem de tenir tants jutges d'adscripció territorial que segurament amb circumstàncies d'aquestes..., les llicències aquestes són contingents, no podem fer previsions. Home, estadísticament sí que es poden fer, però no gaire més. De substituïts, en continuarem tenint. Ara, un grup reduït. I això què tindrà? L'avantatge que els podrem formar més. Això sí que és veritat.

Bé, no sé si em deixo alguna cosa. Però, en tot cas, perdonin, i lamento haver estat tan extens en aquest aspecte, eh?

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Gimeno. Ha estat completíssima, la resposta, i molt instructiva. Hi ha alguna senyora, algun senyor diputat que vulgui fer alguna matisació o aclariment? *(Pausa.)*

Doncs, agraïm de nou al senyor president del Tribunal Superior la seva compareixença i informació exhaustiva, i als seus acompanyants i personal, també, del Departament de Justícia, de l'Escola Judicial, del Col·legi de Procuradors –que també ens acompanya el degà. Moltes gràcies a tots.

I aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a les set del vespre i onze minuts.